

Sveriges rikets
konkurs-lag, jemte
Kongl Majts nådiga
förordning om
boskilln...

27 B e 1863: Br Konkurs-lag

*Juris. Dr.
Lag
Särsk
1862*

Sveriges Rikes

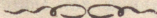
Konkurs-Lag,

jemte

Kongl. Maj:ts Nådiga Förordning

Om boskillnad och undanskiftande
af egendom i makars bo.

Gifne Stockholms Slott den 18 September 1862.

1863.

Falun hos Carl Nordin.

Swedish title

Reglement

1863

Reglement för de svenska

och utländska

skolornas

1863

Falun, tryckt hos F. L. Schmidt, 1863.

1 Kapitlet.

Om egendoms afträädande till konkurs.

§ 1. Will någon afträda egendom till konkurs; gifwe ansökning derom in till Underrätten i den stad, eller, å landet, till Domaren i den ort der gäldenär bör inför domstol svara i twistemål, som angå gäld i allmänhet.

§ 2. Borgenär ege och söka, att gäldenärs egendom afträädas skall i följande fall nemligen:

1. då gäldenär är för skuld rymd, eller werligen ur riket faren och anledning är för handen, att han förblifwer utrikes för att undgå borgenärers kraf; 2. då werkställighet af utmätning, hwarigenom all gäldenärs kända egendom medtagas skulle, blifwit för annans fordran sökt; 3. då gäldenär i tre weckor warit och fortfarande är för gäld bysatt; och 4. då gäldenär swikligen, borgenärer till förfång, afhänder sig eller undanffaffar sina tillgångar.

§ 3. Har borgenär klar och förfallen fordran; ege jemwäl söka, att gäldenärs egendom af-

trädas skall: då gäldenären håller sig undan, och icke för sig ställt ombud, som rätt för honom gör, eller lemnat känd egendom qwar, som mot hans weterliga gäld synes swara; så ock då werkstäl- lighet af utmätning å gäldenärs egendom blifwit af annan borgenär äfskad, och skälig anledning är att befara, att, efter försäljning af den egendom, tillgång till de öfrigas förnöjande ej finnes.

§ 4. Är gäldenär köpman, och wisas sådana omständigheter, på grund hwaraf antagas kan, att han öfwer en wecka sina betalningar inställt; då ege borgenär, ändå att hans fordran ej för- fallen är, söka, att gäldenärs egendom asträdas må.

Har borgenär genom Notarius Publicus eller i mittnens närvaro uppmanat köpman att betala klar och förfallen gäld, och är den gäld icke inom en wecka derefter gulden; då ege ock den borge- när söka, att gäldenärs egendom till konkurs af- trädas skall.

§ 5. Der likwäl borgenärs fordran tillkom- mit sednare än de omständigheter, på hwilka han sin ansökning om egendoms- asträdet grundar; ware den ansökning utan werkan.

Har borgenär för sin fordran säkerhet ge- nom pant eller inteckning; ege ej heller den rätt, i 2, 3 och 4 §§ omförmäld är, der han ej gitter wisa, att panten eller inteckningen till gälbande af hans fordran otillräcklig är.

§ 6. 1 mom. Nu är i stad konkursansök- ning af gäldenär gjord; utfärde då Rätten genast

eller sifst nästa dag stämning å borgenärerna som framdeles sägs.

2 mom. Har i stad borgenär sökt, att gälde-
nårs egendom afträdas må; höre Rätten deröf-
wer gälldenären genast, eller, der han då ej träffas
kan, sifst inom två dagar: will han undwika kon-
kurs; förnöje genast sökanden eller ställe antaglig
borgens för hans fordran; dock bör gälldenär, som
köpman är, förfallen fordran straxt gällda: gitter
ej gälldenär fullgöra hwad nu sagdt är; beslute
Rätten, att hans egendom afträdas skall, och för-
fare som i nästföregående mom. sagt är: kommer
ej gälldenär å dag, hwartill han kallad blifwit;
pröfwe Rätten ändå sökandens skäl.

3 mom. Nu är, i anledning af borgenårs
ansökning, gälldenär med kallelse sökt, der han hem-
wift, tjenst, näring eller kost hafwer: finnes han
ej der, eller hans ombud, eller kan man ej på det
eller annat sätt få kunskap hwar han wistas, och
är anledning, att han håller sig undan, eller är
han rynd eller weterligen ur riket faren; före-
lägge Rätten honom, genom kungörelse i all-
männa tidningarna tre gånger, wiß tid af en till
högst två månader från sista kungörandet att sig
inställa: låte ock hans kända egendom under sä-
ker wård sättas: kommer han ej inom förelagd
tid; pröfwe Rätten ändå sökandens skäl.

§ 7. 1 mom. Är å landet konkursansökning
af gälldenär till Domaren ingifwen; utfärde den-
ne genast stämning å borgenärerna.

2 mom. Är sådan ansökning gjord af borgenär; förelägge Domaren gäldenären lämpligen kortaste tid och der han är aflägst boende, högst en vecka efter delfäendet, att sig deröfwer förklara: och bör sökanden tillstålla Domaren bewis öfwer delgifwandet sist inom fjorton dagar efter det ansökningen gjord är, eller ware ansökningen förfallen, der ej sökanden styrker, att gäldenären ej anträffas kunnat. Medgifwer gäldenären borgenärens ansökning; försare Domaren såsom i föregående mom. sagdt är: gör gäldenär jäf emot ansökningen, eller blifwer han med förklaring ute; hänstjutes saken till Rätten och ware lag som i 6 § 2 mom. sagdt är.

3 mom. I de fall, som i 6 § 3 mom. omnämnda äro, gälle för Domaren å landet, hwad om Rätten i stad sagdt är; dock warde, der gäldenär ej inom förelagd tid sig inställer, saken till Rätten hänstjuten.

4 mom. Skall konkursmål af Rätten handläggas; warde urtima ting af Domaren utsatt att hållas så fort ske kan och sist inom fjorton dagar, der ej lagtima ting inom samma tid infaller, eller sökanden önskar, att ärendet ändå må till lagtima ting anstå, och sådant ej af gäldenär bestrides.

§ 8. Är konkurs å gäldenär sökt, och dör gäldenär, utan att han den ansökning medgifwit, eller söker borgenär, att afliden gäldenärs bo till konkurs asträdas må; föreläggas delegarna i boet att sig deröfwer förklara, der de kända och insänd-

ska äro, fjorton dagar eller högst en månad från delfäendet, och der de okända eller utrikes farna äro, en eller högst två månader efter det kungörelse blifwit tre gånger i allmänna tidningarna införd: och warde saken så bedömd som om gäldenären lefwat. Dör gäldenär, sedan han sökt att få sitt bo asträda; warde saken ej deraj uppehållen.

§ 9. Wid konkursansökning foga gäldenär uppteckning å boets egendom och gäld, med uppgift å borgenärens namn och hemwist, så ock å de böcker och handlingar som boet röra; och ware uppteckningen med edsförpligtelse underskrifwen. Är ej bouppteckning bifogad, eller uppstår konkurs i följd af borgenärs yrkande och aflemnar ej gäldenär wid förklarings afgifwande bouppteckning: warde, i stad af Rätten och å landet af Domaren, förordnande genast meddeladt Magistratsperson, Kronofogde, Länsman, Rättens betjent eller annan lämplig person att uppteckningen utan dröjsmål förrätta; och åligge gäldenären att allt, som till boet hör, under edsförpligtelse redligen uppgifwa. Kan ej fullständig uppteckning genast ske; bör skriftlig uppgift å borgenärerna och deras hemwist Rätten eller Domaren ofördröjligen tillställas.

Då konkurs uppstått, warde förordnande genast meddeladt person, som nu nämnd är, att gäldenärs böcker och andra handlingar, som hans rörelse angå, under försegling sätta eller i förwar taga, så ock, der Rätten eller Domaren så nödigt anser, att låta konkursboets kända egendom under

fåter wård hållas och boets angelägenheter bewakas intill dess, såsom framdeles sägs, gode män utsedda blifwit. Är ej bouppteckning af gäldenären ingifwen; warde förordnande, på sätt nyss nämnt är alltid meddeladt.

Warder annan än den, som domare- eller tjenste-ed aflagt, till förrättningsman enligt denna § förordnad; swärje inför Rätten eller Domaren, att han det uppdrag redligen fullgöra skall; och hafwe sedan samma pligt och njute lika skydd, som enligt lag tillkommer dem, hwilka Rättens ärenden gå.

§ 10. Finner Rätten eller Domaren att konkursansökning ej kan upptagas, förty att den är till orätt domstol ställd, eller af annan orsak; teckne det skriftligen å ansökningen.

Will någon klaga deröfwer att ansökning upptagen är; warde tiden för beswärs anförande räknad från det stämningen blef i allmänna tidningarna första gången tungjord. Ej må sådan klagan sedan föras.

§ 11. Domaren å landet ege, ändå att han jäfwiq är, meddela påskrift å konkursansökning att den ej upptagas kan, förelägga gäldenär att öfwer borgenärs ansökning om konkurs sig förklara, utfärda offentlig stämning, der gäldenär sjelf sökt att få sin egendom afträda eller medgifwit borgenärs yrkande derom, utsätta urtima ting, der sådant i konkursmål erfordras, samt förordna om sådan åtgärd i afseende å uppteckning och wård

af gäldenärs bo, som i 9 § omförmäld är: anmäla dock, der förordnande för särskild domare tarfwas, jäfwet utan dröjsmål i Hofrätten.

§ 12. Konkurs anses börjad den dag ansökning derom ingifwen är, der konkurs på den ansökning följer.

§ 13. Hvad, efter konkursens början, i utsökningssmål mot gäldenären göres, ware utan all werkan i konkursfaken, der ej intecknings- eller panthafware yrkar försäljning af egendom, hwari han förmånsrätt till betalning eger. Är lös egendom före konkursens början utmätt, men ej försåld; upphöre Konungens Befallningshafwandes eller utmätningssmans befattning dermed.

§ 14. I den stämning, som, enligt hwad i detta Kap. sagdt är, å borgenärer utfärdas, skall nämnas dagen, då konkursen börjad är, samt utsättas wiß dag näst efter två, eller, der särskilda omständigheter oundgängligen kräfwa längre tid, sist före fyra månader, då borgenärerna hafwa att, innan klockan tolf på dagen, i stad å det rum, som dertill warder bestämmt, och på landet å wißt ställe inom Rättens domsaga, sina fordringar anmäla och bewaka.

Är anledning antaga, att konkursbo å landet är så ringa, att der icke finnes värde för Ett tusen Riksdaler; warde då inställelsen utfatt till wiß dag under det lagtima ting, som näst efter två månader i häradet insfaller, ändå att dermed drö-

jer längre än fyra månader efter stämningens utfärdande.

Har, på sätt särskildt är stadgadt, årsstämmning blifwit utfärdad, och afträdes, före den deri utsatta inställedag, egendom till konkurs; då skall i den stämning, som i konkursen utfärdas, erinran ske derom, att årsstämmning tillförene bewiljad är, och att den ej genom konkursstämningen förfallit.

§ 15. Offentlig stämning, hwarom nu sagdt är, skall ofördröjligen å Rättens dörr anslås, och warde kungörelse om densamma genast eller nästa postdag affänd för att införas i allmänna tidningarna tre gånger, sista gången en månad före inställedagen, samt, der så ske kan, i tidning inom orten en gång. Kronans ombudsman och alla kända inländska borgenärer skola derjemte om stämningen underrättas genom särskilda kallelsebref, hwilka Rätten eller Domaren låte till dem med posten affändas så tidigt, att kallelserna må kunna komma borgenärerna tillhanda minst en månad före inställedagen.

§ 16. Will gäldenär i det fall, att konkurs å honom blifwit yrkad, söka ändring i beslut om egendoms afträdande; hafwe lof dertill; men beslutet gånge ej desmindre i verkställighet.

§ 17. Warder af Öfwerrätt förklaradt, att stämning ej bort utfärdas, eller att konkurs ej

må ega rum; meddeles det Underrätten eller Domaren; och warde stämningen från Rättens dörr nedtagen, så ock kungörelse derom i tidningarna införd, der stämningen förut blifwit jålunda kungjord.

§ 18. Ej må, sedan stämning gifwen är, eller beslut om egendoms afträdande blifwit af Rätten meddeladt, konkursansöknigen återkallas utom i det fall, hwarom i 94 § förmäles.

2. Kapitlet.

Om gäldenären och hans skyldighet under konkursen emot sina borgenärer, så ock om hans underhåll och hans ansvarighet för gälden.

§ 19. Ej må, från den dag, gäldenär gjort ansökning om sin egendoms afträdande, eller medgifwit borgenärs yrkande derom, eller erhållit det af Rättens beslut, det hans egendom afträdas skall, intilldess han uppteckningen af sitt bo med ed fäst at och boet till den, som, efter hwad i 9 § sägs, förordnas att detsamma omhändertaga, eller till gode män öfwerlemnad, gäldenären sig från sitt hemwist begifwa wid andra tillfällen, än då han besöker den offentliga gudstjensten, eller skall wid Rätten, eller annorstädes, för medde-

lande af upplysningar rörande boet, på kallelse sig inställa.

§ 20. Är gäldenär insatt i bysättningshätte, då offentlig stämning å hans borgenärer utfärdas; warde derutur lösgifwen, sedan han boupp-teckningen med ed fästet: ställe sig dock till esterrät-telse hwad i 19 § sagdt är.

§ 21. Sedan gäldenären fullgjort hwad i afseende å boupp-teckning och boets öfwerlemnande i 19 § föreskrifwes; ege han jemwäl wid andra än der nämnda tillfällen utom sitt hus wistas; dock må han ej, utan borgenärernas samtycke, förr än två månader efter inställedagen förflutit, sig från sitt hemwist längre bort aflägsna, än att han kan, en wecka efter kallelse, wid Rätten eller annorstädes inom Rättens domsaga personligen sig inställa till afgifwande af upplysningar rörande boet: ware och skyldig att för gode män eller syblomän uppgifwa stället, der han wistas, och, om det utom domsagan är, wisß derinom bo-satt person, till hwilken kallelse å honom må lemnas.

§ 22. Begifwer sig gäldenär från sitt hem-wist utan att hafwa iakttagit hwad honom efter 19 och 21 §§ åligger; då må han bysättas till deß han sådant åliggande fullgjort: uteblifwer han, då han efter kallelse sig inställa borde; warde genast hemtad: afwiker han från det ställe, dit han kallad eller hemtad blifwit, medan hans när-waro der erfordras; warde i bysättningshätte

förwarad under den tid, som för ändamålet nödig pröfwas. Kostnaden för gäldenärens bysättande drabbe i dessa fall konkursboet.

§ 23. Rymmer gäldenär för skuld, men war der ertappad; då skall han i hätte förwaras till desz utredas kunnat, huruvida han till bedrägligt förhållande sig skyldig gjort.

Har gäldenär, som rymt, Konungens lejde-bref erhållit; försares i enlighet dermed.

§ 24. Då anledning förekommer att gäldenär i bysättningshätte förwara, eller att tredskande gäldenär hemta, efter hwad i 22 § sägs; anmåle det Rättens ombudsman hos Rätten eller Domaren, som derom förordnar.

§ 25. Sedan uppteckning af gäldenärs bo skett, låte Rätten, eller Domaren, ändå att han jäfwig är genast kalla gäldenären att å wiß dag, sist inom fjorton dagar, boupppteckningens riktighet med ed fästa. Å landet må sådan ed afläggas inför Domaren, der ej ting snart infaller.

Är gäldenär bysatt, eller aflägst boende; då må Rätten eller Domaren tillåta honom att edgång inför närmaste domstol fullgöra.

§ 26. Å den dag, som sålunda utfatt blifwit, gifwe gäldenären upp om och hwad mera till boet hörer än som förut upptecknad blifwit, och swärje sedan denna ed: "Sag N. N. swär och betydgar wid Gud och hans heliga evangelium att den öfwer mina tillgångar och skulder, i anledning af min wid N. N. Rätt nu anhängiga kon-

kurs, förrättade upppteckning (med deri af mig nu gjorda tillägg) riktig är, så att ej något af hwad boet tillhör är af mig sjelf, eller genom andra, mig weterligen, undantaget; och detta är wist, så sannt mig Gud hjelpe till lif och själ."

Skall eden afläggas af förmyndare eller målsman; warde den derefter lämpad.

§ 27. Gälldenärs hustru gånge och sådan ed, som omförmäld är, der någon af borgenärerna det äskar. Tjenare och andra, som om boets tillstånd kunskap ega, åligge jemmäl, der så äskas, att det uppgifwa och uppgiften med ed fästa. Är gälldenär död, eller har han wikit undan; ege Rätten, der så skäligen pröfwas, förelägga barn, som till laga ålder komna äro, att bouppteckningen edeligen styrka.

Ommyndig förklarad, hwars egendom till konkurs asträdes, ware och pliktig bouppteckningsed aflägga, der Rätten eller Domaren så skäligen pröfwar.

§ 28. Wägrar gälldenär att eden gå; warde i häfte infatt till deß han edgången fullgör.

§ 29. Gälldenär ware pliktig gifwa borgenärerna, deras gode män eller syblomän, de underrättelser om konkursboets tillstånd och tillhörigheter, som af dem äskas: tredskas han; ege Rätten eller Domaren, på framställning af Rättens ombudsman, honom förelägga att det fullgöra wid afwentyr af bysättning.

§ 30. Gälldenär njute, der han sig ej annorledes försörja kan, af konkursboet nödigt underhåll för sig, hustru och oförsörjda barn under två månader från den dag, offentlig stämning gifwen är: kan ej inom nämnde tid bouppteckningen med ed fästas och boet till gode män öfverlemnas; njute gälldenären, till det sådant skett, underhåll som sagdt är. Gälldenären warde ock tilldeladt hwad som erfordras för resa och uppehälle, då han, efter kallelse, har att inställa sig wid Rätten till förhör, eller annorstädes till afgifwande af upplysningar rörande konkursboet, dock ej mer, om han wistas utom Rättens domsaga, än som tarfwades, om han derinom, å ort der han sist wistades, sig uppehölle. I öfrigt ege han från konkursboet för sig, hustru och oförsörjda barn utbekomma och behålla nödiga gång- och fängkläder.

Kommer twist upp i anledning af hwad nu stadgadt är; pröfwe Rätten hwad gälldenären bestås må med afseende så wäl å hans behof och boets ställning, som å hans omsorg att rätt för sig göra och beredwillighet att gode männen tillhandaga.

§ 31. Afträdes embets- eller tjenstemans egendom till konkurs; warde det hans närmaste förman ofördröjligen af Rätten eller Domaren kungjordt: och ankomme på den myndighet, under hwilken gälldenären i och för tjensten lyder, att pröfwa huruvida han förr, än fyra månader ef-

ter inställeledagen förflutit må i utöfningen af tjensten åter inträda.

Af gäldenärens lön warde, efter afdrag af det, som utgår till den, tjensten i hans ställe förestår, gäldenären så mycket tillagdt, som till hans eget, hans hustrus och oförsörjda barns underhåll tarfwas: hwad öfrigt är, gånge till konkursboet.

§ 32. Gäldenär sware med den egendom, han i framtiden ärfwa eller förwärfwa kan, der ej annan öfwerenskommelse i laga ordning träffad blifwit, till fulla gälden, ehwad den i konkursen är bewakad eller icke.

§ 33. Ej må borgenär, sedan gäldenärs egendom blifwit asträdd till konkurs, den der ej afflutats genom sådan förlifning, hwarom i 94 § förmäles, å gäldenär erhålla bysättning för fordran, som blifwit i konkursen godkänd, eller kunnat i konkursen bewakas, utan så är att borgenären wisar skälilig anledning, det gäldenären undandöljer tillgång, som honom efter konkursen tillfallit, och gäldenären, i sådant fall, ej gitter inför domstol eller Konungens Befallningshafwande, å tid, som honom föresättes, med ed styrka, att han sådan tillgång ej eger.

§ 34. Öfwer beslut, som Rätten meddelar i frågor, hwilka i detta kapitel omförmälde äro, må beswär hos Hofrätten anföras; men beslutet gånge ej desmindre i verkställighet.

3 Kapitlet.

Om hwad till konkursbo rätteligen hörer och om återgång af aftal.

§ 35. Till konkursbo räknas all egendom, som gäldenären tillhörde den tid, då han sin konkursansökan till Rätten eller Domaren ingaf, eller, i anledning af borgenärs ansökning om konkurs, offentlig stämning utfärdades, så ock hwad honom under konkursen tillfaller af sådan bestafsenhet, att det för gäld kan i mät tagas. äfvensom hwad enligt 36 § till boet återvinnas kan. Ej må dock af hwad gäldenären under konkursen genom eget arbete förvärfwar, boet tillkomma mera än den behållning, som återstår, sedan afdrag skett för all kostnad till förlag jemte gäldenärens, hans hustrus och oförsörjda barns nödiga underhåll. Om gäldenärs lön för embete eller tjenst är i 31 § stadgad.

§ 36. 1 mom. Har gäldenär genom gåfwa afhändt sig egendom af sådant värde att borgenärerna deraf märkelig skada haft, och äro ej mer än tre månader före konkursens början förslutna, sedan gåfwa af lös egendom fullbordad, eller lagfart å gåfwa af fastighet sökt bliswit; ege konkursboet den egendom återvinna: samma lagware, der köp, byte, lega eller annat sådant aftal skett, och af misförhållandet mellan de å ömse sidor utfästade wilkor skönjas kan, att aftalet huf-

wudsakligen har egenkap af gåfwa. Då egendom sålunda återwinnes, gälde konkursboet derå gjord nödig kostnad, äfwenjom, der något å andra sidan blifwit erlagdt, det sålunda utgifna eller dess värde.

2 mom. Har under de trettio sista dagarna före konkursens början gäldenären betalt gäld, som icke före den början till betalning förfallen varit, eller har han under samma tid annorledes än med penningar, wezlar, i köpenskap löpande förbindelser, eller andra, med hänsyn till gäldenärens yrke, wanliga betalningsmedel, betalt förfallen gäld; gånge den betalning åter, om borgenärerna derå tala; fordringsägaren obetaget att i konkursen göra sin fordran gällande. 3 fråga om wezel, som på gäldenären dragen är, må dock talan om återbäring af redan verkställd betalning, som med penningar skett, ej kunna anställas mot annan än den, för hwars räkning wezeln dragen är, eller, om detta är gäldenären sjelf, emot förfä emottagaren.

3 mom. Har under den tid, i nästföregående mom. sagdt är, gäldenären annorledes ingått aftal, hwarigenom han ifklädt sig förbindelse eller afhändt sig egendom, borgenärerna till förfång och under sådana omständigheter, att den, med hwilken aftalet ingicks, haft skäligen anledning att sådant antaga; gånge ock det aftal, på borgenärerens åfäran, åter såsom i 1 mom. sägs.

4 mom. Är under de sista trettio dagarna före konkursens början pant af gäldenärens lemnad för skuld, wid hwars tillkomst sådan säkerhet ej varit betingad; ware pantsättningen utan werkan, der borgenärerna det påstå.

5 mom. Har under sist sagda tid lös egendom blifwit för någon borgenärs fordran i mät tagen och försäld; ware lag som i 2 mom. sägs.

6 mom. Har egendom, hwartill borgenärerna ega återvinningsrätt, kommit i annan mans hand, genom sådant fång, att denne finnes berättigad egendomen behålla, eller är egendomen eljest så förskingrad eller förstörd, att den ej återställas kan; njute konkursboet ersättning för sin förlust efter egendomens värde.

§ 37. Wilja gode männen, syblomännen eller borgenärerna egendom till boet enligt 36 § återvinna; tage stämning och fortställe den sista inom en månad efter inställelsedagen. Har å fast egendom, som gäldenären sig afhändt, lagfart ej blifwit sökt förr än efter inställelsedagen; warde den klandertid, nu sagd är, beräknad från den dag, lagfarten söktes. Enskild borgenär ege och rätt återwinningstalan anställa, på sätt nämndt är: kungöre det och, innan saken wid domstolen förekommer, för gode männen eller syblomännen: försummar han det; då må hans talan ej till pröfning upptagas.

Will den, emot hwilken återwinningstalan anställd är, i följd deraf fordran i konkursen be-

waka, och är den talan ej så tidigt väckt, att han kunnat bewaka fordringen å inställedagen; ware han berättigad att, sedan fordringen, der så äfwas, blifwit med borgenärsed fästad, på hwad han till konkursboet återbära skall, afräkna så mycket, som på fordringen belöpa bort, om den å inställedagen bewakad blifwit.

§ 38. Har någon till gäldenären sålt waror, men betalning dertför ej njutit, och äro innan den tid, då gäldenären sin konkursansökning till Rätten eller Domaren ingaf, eller, i anledning af borgerärs ansökning om konkurs, offentlig stämning utfärdades, warorna ej aflemnade till gäldenären eller till annan för hans räkning; ware säljaren ej skyldig utgifwa warorna, der borgenärerna dem ej betala.

4 Kapitlet.

Om afträdd egendoms förvaltning.

§ 39. Till det förhör inför Rätten eller Domaren, då, enligt hwad i 25 § sagdt är, gäldenären bör bouppredningsed aflägga, warde och i orten wistande och närmast boende borgenärer kallade att utse gode män för att konkursboet till förvaltning emottaga. Borgenärerna skola derwid uppgifwa beloppet och bestaffenheten af sina fordringar och, så widt ske kan, förete de handlingar, hwarå fordringarna sig grunda: sedan

wälje de inför Rätten eller Domaren två eller flera gode män, helst bosaste och dem, som sjelfwa äro sategare: är boet af ringa bestaffenhets, och wilja borgenärerna förvaltningen deraf åt blott en god man anförtro; ware det tillåtet, der Rätten eller Domaren pröfwar att det ske må. Förordnande för gode män skall af Rätten eller Domaren utfärdas.

I de fall, då, enligt 25 §, gäldenär må bouppteckningsbuden wid annan Rätt afslägga, warde dock borgenärerna, på sätt nu sagdt är, kallade till förhör inför Konkursdomaren eller den Rätt, der konkursfaken är anhängig. Samma lag ware, der, i följd af särskilda omständigheter, bouppteckningen till Rätten eller Domaren icke inkommit inom en wecka från den dag, offentliga stämningen gafs.

§ 40. Äro borgenärer, som tillstädeskommit, få, och ega de ringa fordringar, eller kan ej konkursboets förvaltning de af dem walde gode män med säkerhet betros; ligge till Rätten eller Domaren att utse annan skicklig och wedershäftig man, eller flera, att med närwarande borgenärer, eller de af dem walde gode män, i förvaltningen deltaga.

§ 41. Då gode män utses, förordne och Rätten eller Domaren en ärlig och förständig man, inom eller utom Rätten, att i konkursfaken wara Rättens ombudsman. Sonom äligge att öfwer gode männens och syblomännens förvaltning hafwa

tillsyn: att wid de borgenärernas sammanträden utom Rätten, der han är tillstädes, föra ordet; att hos Rätten eller Domaren anmäla de frågor, hwilka af konkursfaken uppstå och Rättens pröfning påkalla: och att i öfrigt widtaga de åtgärder och beslut, hwilka enligt denna lag på Rättens ombudsman ankomma.

Har den, som till Ombudsman förordnas, ej förut aflagt domareed; gånge sådan ed inför Rätten eller Domaren, innan han nämnda besättning tillträder.

§ 42. På Rätten eller Domaren ankomme att, när så skäligen pröfwes, Ombudsman entlediga och annan i hans ställe förordna. Deröfwer må klagan ej föras.

§ 43. Sedan borgenärerna å inställedagen bewakat sina fordringar, wälje de, inför Ordföranden wid sammanträdet eller Rättens ombudsman, slyblomän, så många som de efter boets beskaffenhet nödiga finna, att i gode männens ställe förvaltningen af boet öfwertaga och besörja alla de ärenden, som borgenärernas gemensamma rätt och bästa röra. Rätten eller Domaren utfärde förordnande för de walde. Till slyblomän må wäljas borgenärer eller andra skickliga män.

§ 44. Borgenärerna ega att, då slyblomän wäljas, eller sedermera, gifwa dem förefrist, hwarefter de i förvaltningen sig rätta skola: stående och borgenärerna fritt att bland sig wälja en eller flera, för hwilka, i förening med Rättens

ombudsman syflomännen hafwa att, när så fordras, wisa reda. Rättens ombudsman ege och redowisning fordra, när han så nödigt finner.

§ 45. Ej må borgenär, som till god man eller syfloman är wald, eller sådant uppdrag erhållit, som i nästföregående § sagdt är, den befattning sig undandraga, utan han dertill wisar giltigt skäl.

§ 46. Gode män skola, så snart de förordnade blifwit, taga konkursboet under wård, göra sig noga underrättade om boets tillstånd, affskilja hwad der finnes som annan tillhör, och gifwa det till egaren ut, då hans rätt ostridig är, granska bouppteckningen, uppteckna hwad förut ej upptecknad blifwit, bewaka boets rättegångar och angelägenheter, indriswa fordringar och bereda boet till utredning.

§ 47. Under anslagstiden låte gode männen fast egendom wärderas, som i Utlöknings-Balken sägs. Ej må dock sådan egendom före inställedagen förärljas, utan så är, att den för intecknad gäld utmätt blifwit.

§ 48. Finnas i gäldenärs bo sådana waror eller tillhörigheter, som förskämning eller snar förstörelse eller hastigt fallande i wärde underkastade äro, eller alltför kostsam wård erfordra; ege gode männen, med samtycke af Rättens ombudsman och sedan gäldenärens yttrande blifwit inhemadt, det gods försälja låta, antingen å offentlig auktion, eller under hand, efter som det för konkurs-

boet fördelattigast pröfwas. Efter försäljning under hand; då skall godset förut af sakkunnige män värderas.

Äro boets tillgångar i reda penningar så ringa, att, till vinnande af erforderliga medel för boets wård och förvaltning, nödigt blifwer andra waror eller lösören före inställedagen förjälja; ege och gode männen sådan försäljning verkställa, dock ej utöfwer hwad nödigt är. Ej må i andra fall, än nu sagda äro, lös egendom före inställedagen försäljas, utan så är att gode männen, efter samråd med Rättens ombudsman och sedan gäldenären hörd blifwit, anse nödigt, till förekommande af synnerlig förlust för borgenärerna, att gäldenärens rörelse fortsätta, der sådant enligt lag kan ske.

§ 49. Gode männen skola, med ledning af gäldenärens böcker och andra konkursboet rörande handlingar samt de omständigheter, hwilka desutom öfwer boets tillstånd och anledningarna till obeståndet kunna upplysning lemna, derom uppsätta skriftlig berättelse, som borgenärerna å inställedagen föreläggas skall. I den berättelse warde särskildt anmärkt, hwilka böcker gäldenären hållit, och huru de förda blifwit, så och huruvida skäligen anledning förefinnes dertill, att gäldenären gjort sig skyldig till bedrägligt förhållande, annan oredlighet eller wårdslöshet mot sina borgenärer.

§ 50. Då syflomän förordnade blifwit, ällige gode männen att för syflomännen wisa

reda för boets tillstånd och sin förvaltning samt boet med allt hwad dertill hörer till dem öfverlemna. Är någon till syftoman wald, som förut god man war; wise han reda för borgenärerna.

§ 51. Fast egendom må ej annorledes än å offentlig auktion säljas, der ej alla wid sammankomst närwarande borgemärer, så ock gäldenären, dertill samtycka. Är sådan egendom för gäld intecknad; då må ej försäljning utom offentlig auktion ske, der ej de inteckningshafware, hwilkas rätt må wara deraf beroende, bifall dertill lemnat: sfer försäljning å auktion; warde de inteckningshafware, som kända äro dertill kallade. Ej må å sådan auktion egendomen säljas under inteckningarnas värde, sammanlagdt med det belopp, som med förmånsrätt framsför desamma, enligt lag, bör ur egendomen utgå: kan försäljning sålunda ej ske; ege borgenärerna äfka försäljning i den ordning, som om fast egendom, den der utmätt blifwit, särskildt är stadgad.

Lös egendom må ej heller säljas annorledes än å auktion, den der blifwit lagligen fungjord, der ej alla wid sammankomst närwarande borgenärer, så ock gäldenären, dertill samtycka: består den af warulager, och anses den kunna med större fördel under hand säljas; beslute derom borgenärerna i den ordning, som i 60 § stadgas; dock bör den, som i warorna har panträtt, der sådan finnes, så ock rättens ombudsman, sedan han gäldenären hört, till försäljning under hand

bifall lemna: lag samma ware i affeende å ett eller annat stycke af annan lösegendom.

§ 52. Sedan afgjort är, att adord ej kommer till stånd, må ej, emot någon borgenärs eller gäldenärens wid sammankomst gjorda bestridande, försäljning af boets egendom uppskjutas längre tid efter inställedagen, än som till kungörelse derom nödig är, efter hwad om auktion å utmätt egendom är i lag stadgadt.

§ 53. Om osäker eller twistig tillgång må förlikningsanbud antagas af borgenärerna, der gäldenären det bifaller: vägrar han bifall; då må han sjelf twisten utföra, der han ställer säkerhet för hwad i förlikning bjudes: kan han ej det; warde rättigheten, såsom annan lös egendom, å auktion försäld, der borgenärerna så för godt finna.

Anbud om förlikning, som fast egendom angår, må ej före inställedagen af borgenärerna till pröfning företagas, der uppskof ske kan: kan ej uppskof ega rum; då må förlikning afflutas, der borgenärerna och gäldenären derom ense äro, och Rättens ombudsman förlikningen bifaller.

§ 54. Har borgenär lös egendom i pant eller eljest under panträtt i handom, eller har för hans fordran lös egendom blifwit utmätt inom den tid och på det sätt att, enligt hwad särskildt är stadgadt, förmänsrätt i den egendom för samma fordran uppkommit; ege borgenären sjelf beförja, att den pant eller egendom å offentlig auktion såld warder, der ej gode männen eller slyf-

lomännen vilja den lösa: låte dock dessa förut weta, när försäljningen skall ske, och wise för dem reda för hwad som influtit. Will ej borgenären om försäljningen föranstalta, som nu sagdt är; ege syflomännen derom besörja.

§ 55. Gode män eller syflomän må, efter samråd med Rättens ombudsman, i mån af influtna tillgångar, medgifwa borgenär, som har fordran, den der enligt 4 eller 5 § i 17 Kap. Handels-Balken med förmånsrätt utgå bör, att betalning derför före tiden för fordringarnas gränstning lyfta, dock bör borgenären förut hafwa gifwit sin bewakningsinlaga till rätten eller Domaren in: ware och pliktig ställa borgen för hwad han lyfter, der ej borgenärerna, wid sammankomst, lyftning utan borgen medgifwa.

§ 56. Då inställedagen förbi är, må andra borgenärer, som förmånsrätt för sina bewakade fordringar hafwa, medgifwas, på sätt i nästföregående § sagdt är, att betalning ur tillgångarna lyfta, sedan de, der edgång äfsats, sådant fullgjort. Kroman ware dock ej pliktig att borgen ställa.

§ 57. Wägras lyftning, der den enligt föregående §§ medgifwas må; ege borgenär att sig derom hos Rätten anmäla, och gifwe Rätten deröfwer utslag.

§ 58. Gode männen eller syflomännen må, efter samråd med Rättens ombudsman, sammanfalla borgenärerna att höras öfwer ämnen, som

boet och dess förvaltning röra. Rättens ombudsman eger och för sådant ändamål borgenärerna sammankalla, när han så nödigt finner. Dusskar fordringsägare eller gäldenär, att samtliga borgenärer höras må; äfke det hos Rättens ombudsman, som eger pröfwa om skäl dertill är: afflår han den begäran; då må ansökningen fullföljas hos Rätten, som beslut i ärendet meddelar.

§ 59. Då enligt hwad i nästföregående § sagdt är, borgenärer höras skola; warde de till sammankomst å wiß tid och ort kallade genom kungörelse, som i allmänna tidningarne tre gånger införas bör, första gången minst tio dagar före sammanträdet, der ej Rättens ombudsman, med afseende å sårskilda omständigheter, finner nödigt annan tid för wißt fall bestämna. Sedan syblomän förordnade blifwit, ware kungörelse i tidningarna ej nödig, der gäldenären och alla borgenärer, som wid sammankomsten ega talan, annorledes om densamma så tidigt underrättas, att de sjelfwe eller genom ombud sig infinna kunna.

§ 60. Wid wal till gode män eller syblomän, så och uti alla andra mål, som röra förvaltning af gäldenärs bo, gälle såsom beslut den mening, hwarom, bland närwarande borgenärer, de sig förena, hwilkas fordringar sammanräknade utgöra största beloppet, så framt dessa borgenärer derjemte utgöra minst en fjerdedel af de röstande: kan beslut på sådant sätt ej åstadkommas; warde

yttrande inhemtadt af Rättens ombudsman, och gälle den mening, han biträder. Ej må i frågor, som uppenbarligen röra endast en eller några borgenärens rätt, annan borgenär i omröstningen deltaga. Bewakar medgäldenär eller löstesman jemte borgenären samma fordran; ege de tillsammans röft, beräknad efter den fordran: kunna de sig ej förena; gälle borgenärens mening, der ej de andra honom utlösa eller för hans fordran ställa full säkerhet.

Menar någon borgenär, eller gäldenären, der hans rätt kan vara af beslutet beroende, att det samma olagligen tillkommit; ege deröfwer hos Rätten, i stad inom fjorton dagar och å landet inom en månad, besvär anföra; och förordne Rätten eller Domaren, der så nödigt pröfwas, att öfrige borgenärer skola å sammankomst, som af Rättens ombudsman utlysas, af beswären erhålla del för att å wiß dag förklaring deröfwer inför Rätten afgifwa, wid äfwentyr, att ärendet ändå företagas skall: dock gånge, utan hinder af de anförda beswären, borgenärernas beslut i verkställighet, der ej förbud deremot från Rätten eller Domaren kommer.

§ 61. Der borgenärer, i andra fall än i 6 Kap. sägas, något besluta om en borgenärs betalningsrätt, honom eller andra till förfång, som ej i beslutet deltagit, eller om andra ämnen, som af Rätten pröfwas skola och till boets förvaltning ej höra; ware det ogildt.

§ 62. Vid borgenärernas sammankomster utom Rätten skall protokoll öfwer deras beslut hållas och uppläsas, så ock af några bland dem underskrifvas: och warde det af gode männen eller syblomännen förwaradt, att wid påfordran Rättens ombudsman och delegarne i konkursen tillhandahållas.

§ 63. Inom en vecka efter hwar månads slut, der ej borgenärerna annan tid bestämma, skola gode männen eller syblomännen till Rättens ombudsman afsenma räkning öfwer boets inkomster och utgifter i penningar under månaden, hwilken räkning skall af Ombudsmannen förwaras; och bör hwad af inslutna medel ej till boets wård och förvaltning nödigt är af gode männen eller syblomännen i oölmänt vänteri eller pennin-gewerk insättas, der ej borgenärerna wid sam-mankomst besluta, att penningar utlånas må mot säkerhet, som borgenärerna godkänt. Under an-slagstiden må dock penningar ej utlånas på län-gre tid än till inställedagen.

§ 64. Wisja gode män eller syblomän mot-wilja eller försummelse wid fullgörandet af sitt uppdrag, eller wägra de att om boet och dess för-waltning meddela upplysningar, när Rättens om-budsman, någon af borgenärerna eller gäldenä-ren det äskar; då må Rättens ombudsman för-hållandet hos Rätten anmäla, och ege Rätten de försumlige eller motwillige tillhålla att sina ålig-ganden fullgöra, eller, efter omständigheterna, dem

från förvaltningen genast skilja. I sistnämnda fall kalle Rättens ombudsman borgenärerna tillsammans, att inför honom andra gode män eller syblomän välja, och anmäla walet hos Rätten eller Domaren till den åtgärd, som i 39, 40 och 43 §§ sägs.

§ 65. Will borgenär eller gäldenär framställa sådan anmärkning mot gode män eller syblomän, som i nästföregående § omförmäld är; göre det hos Rättens ombudsman. Warder den klagan af Ombudsmanen lemnad utan afseende, stånde det klaganden fritt att sin klagan Rättens pröfning underställa.

§ 66. Gode män eller syblomän wärde konkursboets egendom och rätt som sin egen, eller gälde skadan. Åro flera gode män eller syblomän, och wilja de dela förvaltningen sig emellan; bestämme i fråga om gode män, Rätten och, i afseende å syblomän, borgenärerna, om och i hwad mån det ske må: hafwa de förvaltningen odelat; då må de ej annorlunda än samfäldt widtaga någon åtgärd, som för boet någon förpligtelse medföra kan, eller någon rättighet det samma afhända.

§ 67. Arfwode för konkursboets förvaltning må borgenärerna utsätta antingen till wißt af hundra, eller ester annan grund; dock må det ej för syblomän ester tid räknas. Af det arfwode tage Rättens ombudsman, der ej Rätten annorlunda bestämmer, en tredjedel, och go-

de männen eller syblomännen två delar. Möjas de ej med borgenärernas beslut derutinnan, eller menar någon borgenär, eller gälldenären, att arfwodet blifwit för högt bestämdt; lägg Rätten dem emellan, som skäligt pröfwas. Ej må arfwode njutas förr än gode män eller syblomän slutlig reda för sig gjort.

Arfwode, som belöper för egendom, hwilken är intectnad eller deri särskild förmänsrätt eljest eger rum, skall, likasom kostnaden för den egendoms wård och försäljning, af egendomens afgäld och köpeffillingen utgå.

§ 68. Swad Rätten beslutar i frågor, som i detta Kap. omförmälas, gånge i werkhällighet, ändå att beslutet öfwerlagas, der det ej rörer ämne, som i 66 eller 67 § nämndt är.

5 Kapitlet.

Om fordringars bewakning wid konkurs och om rättegång deri.

§ 69. På den inställesdag, som, enligt 14 §, warder genom den offentliga stämningen för fordringars anmälände bestämd, skola tillstädeswara, i stad rättens Ordförande, eller annan af Rätten dertill utsedd Ledamot, och å landet Domaren, att ordet wid förhandlingarna föra, så ock Rättens ombudsman, gode männen och gälldenären; dock må de sednares utewaro ej hindra

ärendets handläggning. Ordföranden uppläse gäldenärens konkursansökning eller, der egendomsafträdet tvunget är, den derom förda skriftväxling, jemte beslutet derom, så ock öfriga handlingar, deraf parterna om saken nödig kunskap få kunna. Derefter uppgifwe hwar borgenär skriftligen sin fordran med den rätt, han påstår: lägge ock de handlingar in, på hwilka han sin talan grundar, eller affskrifter deraf, med åteknadt bewis af Rättens betjente eller af två andra trowärdiga män, att de med hufwudskrifterna lifa äro. Har borgenär före inställedagen bewakningshandlingar aflemnad, i stad till Rätten samt, å landet, till Domaren, warde det ock tillkännagifwet.

§ 70. Derefter företages, der ej någon af tillstådeswarande parter anstånd äskar, gransknigen af de anmälda fordringarna. Ordföranden redogöre derwid för fordringsanspråket samt den rätt till betalning, som yrkas: framställe ock särskildt till parterna om de godkänna så wäl yrskandet om betalningsrätt, som påstående om förmansrätt, der sådan blifwit wäckt; och göre derom i protokollet anteckning.

Ej må å hwad sålunda blifwit af samtliga tillstådeswarande parter godkändt eller utan anmärkning lemnadt, talan af någon part sedan ega rum; dock lände ej godkännande af yrkad förmansrätt till försång af deras rätt, som enligt lag hafwa företrädesrätt till betalning ur wiß egendom.

§ 71. Will någon å inställedagen närvarande borgenär, god man eller sybloman, eller ock gäldenären, der han tillstådes är, jäf emot en eller flera af de bewakade fordringarna göra, eller begär någon af dem rådrum att sitt beslut derom, efter granskning af handlingarna fatta; utsätte då Ordföranden wiß dag inom två veckor derefter, å hwilken anmärkningarna skriftligen författade, sednast skola aflemnas till Rätten eller Domaren. Ordföranden bestämme ock å inställedagen, efter samråd med Rättens ombudsman, ej mindre lämplig ort, hwarest handlingarne under skriftweylingstiden skola genom ombudsmannen parterna tillhandahållas, än ock wiß dag, minst en och högst två veckor efter tiden för anmärkningarnas aflemnande, samt lämpligt ställe för parterna att inför Ombudsmannen sammankomma, såsom i 74 § sägs. Begär någon af parterna för anmärkningars afgifwande och sammanträdet inför Ombudsmannen längre tid än nu sagdt är, och är saken widlyftig; då må Ordföranden anstånd medgifwa, dock ej utöfwer hwad nödigt pröfwas.

Ej må emot fordran, som å inställedagen anmäld är, jäf annorledes än i nu stadgad ordning framställas.

§ 72. Rättens ombudsman ware pligtig att, der handlingarnas granskning ej blifwit å inställedagen afslutad, skyndsamt uppräta en förteckning, utwisande beloppet af hwarje anmäld

fordran, så ock, der förmånsrätt blifwit yrkad, den åberopade grunden derför samt den plats i förmånsrätts-ordningen, som, enligt det framställda yrkandet, skulle fordringen tillkomma. Den förteckning ware hos Ombudsmannen tillgänglig minst fyra dagar före utgången af den för anmärkningars aflemnande bestämda tid.

§ 73. Nu hafwa skriftligen författade anmärkningar i föreskriswen tid inkommit; öfwerlemne Rättens ordförande eller Domaren de skrifter till Rättens ombudsman och bestämme derwid tillika wiß dag, då parterna, dereft förlikning ej träffas kan, hafwa att inför Rätten sammankomma, i stad inom fjorton dagar efter sammanträdet inför Ombudsmannen och på landet å det efter nämnda sammanträde först infallande lagtima ting, der urtima ting ej warder äfsadt.

§ 74. Wid sammankomst inför Rättens ombudsman, hwarom nu sagdt är, ingifwe den eller de borgenärer, mot hwilkas fordringsanspråk jäf blifwit gjordt, skriftligen uppsatta swaromål: bifoge ock de handlingar, som deras talan styrka. Ombudsmannen uppläse den förda skriftwerlingen och söke att parterna om det stridiga förlika. Medgifwa samtliga tillstådeswarande parter, att gjordt jäf må förfalla, eller inskränka de jäfwet; ege ej part, som uteblifwit, derå tala. Finnes jäf, derom förlikning ej träffas kunnat; då skall frågan till Rätten hänskjutas, och tungöre Ombudsmannen tiden, då parterna hafwa att utan

widare kallelse sig wid Rätten inställa. Är det Häradsrätt; inhemte han dock först om urtima ting för sakens behandling äskas, i hwilket fall tiden af Domaren fungöres i allmänna tidningarna tre gånger, sista gången minst fjorton dagar före tinget.

Umbudsmannen tillställe derefter ofördröjligen Rättens ordförande eller Domaren protokoll öfwer sammanträdet, innehållande om och i hwad mån förlikning skett och hwilka anspråk såsom stridiga återstå, äfvensom om förhör wid Rätten blifwit af någon part äskadt. Det protokoll skall af Umbudsmannen underskrifwas och jemwäl af två tillstädeswarande borgenärer påtecknas.

§ 75. Nu äro twistiga fordringsanspråk till Rätten hänsskjutna; då skall Rätten dem, utan hinder af parternas uteblifwande, ofördröjligen till afgörande företaga och så widt ske kan, på en gång, med dom afhjelpa. Ej ware part tillåtet att inför Rätten widare i saken anföra, der ej sednast wid det sammanträde inför Rättens ombudsman, hwarom i nästföregående § sagdt är, förbehåll derom blifwit gjordt, eller Rätten eljest pröfwar nödigt att parter höra. Lärwa en del fordringar längre tid för att utredas och styrkas; då skall dom öfwer dem, som snarare afgöras kunna, förr meddelas: ej heller må saken uppehållas förty att någon borgenärs anspråk på annan Rätts pröfning beror, utan fastställe Rätten hans betalningsrätt för det belopp, som genom dom i den sårskilda rättegången bestämdt warder.

§ 76. Göres jäf emot bewakad fordran af en eller flera parter; det gälle ock för de andra, ändå att de ej i jäfvet deltagit.

§ 77. Wädjar någon mot Rättens dom; äligge Rätten eller Domaren, att alla handlingar, som twisten röra, till Hofrätten insända tre weckor förr än parterna skola sig der inställa.

§ 78. Ej må i högre Rätt andra bewis i konkurssak gälla än de, som wid första domstol i laga ordning företedda varit, der ej den högre Rätt pröfwar, att parts begäran om anstånd utan skäl afslagen blifwit, eller att han ej fått tillräckligt rådrum att bewis anskaffa. Är dom grundad å skäl, som af gäldenär eller borgenär under skriftwexlingen ej anförda varit; då ege ock den misnöjd är, att till bestyrkande af sin rätt nya bewis förete.

§ 79. Söker någon borgenär ändring i Rättens dom; det gälle ej för dem, som ändring icke sökt.

§ 80. Nu kan så hända, att någon borgenär will efter inställedagen fordringsanspråk anmäla; gifwe sin inlaga in, i stad till Rätten och å landet till Domaren. Rätten eller Domaren utsätte i anledning deraf förhör med parterna inom två månader derefter: och warde saken derwid och jemwäl sedermera så behandlad, som här ofwan sagdt är om fordran, den der blifwit å inställedagen anmäld.

Till det förhör, som sålunda inför någon Rättens ledamot eller Domaren hållas skall, låte han kalla Rättens ombudsman, så ock gäldenären, der han när wistas, jemte syßlomännen, de sednare för att den anmälda fordringen granska: låte ock förhöret tre gånger, sist fjorton dagar förut, i allmänna tidningarna kungöra.

Ordsföranden, Rättens ombudsman, så ock syßlomännen, der de när warit, njute för inställsen wid det förhör ersättning af den eller de borgenärer, hwilkas fordringsanspråk der förewarit; och betale de likaledes kallelsekostnaderna. Warder jemwäl förhör inför Rättens ombudsman, enligt 71 §, nödigt; gäldes kostnaden derför af de borgenärer, hwilkas bewakningar det förhör föranledt.

§ 81. Borgenär, som efter inställsedagen fordran anmäler, ege ej i saken tala förr än förhör i anledning af hans bewakning bliwit, såsom i nästföregående § sagdt är, inför någon Rättens ledamot eller Domaren hållet.

§ 82. Orkar gäldenär eller borgenär, att annan borgenär skall sin fordran med ed fästa, ware denne då pligtig sådan ed swärja: "Jag N. N. swär och betygar wid Gud och Hans heliga evangelium, att jag, innan ansöknigen om afträdande af N. N:s egendom mig kunnig blef, på god tro warit innehafware af den fordran, jag nu uppgifwit, och att den icke, mig weterligen, af swel eller bedrägeri tillkommit, utan riktig är,

såsom den af mig uppgifwen blifwit: så sannt mig Gud hjelpe till lif och själ."

Skall fordran bewakas af arfwinge, af ombud för Kronan, allmänt werk eller allmän inrättning eller af styrelse för bolag eller förening, hvars angelägenheter af wiß styrelse förwaltas; warde eden derefter lämpad. Samma lag ware, der fordran bewakas af förmyndare eller målsman för omyndig eller den under målsmanskap står, af god man eller syßloman i konkurs för gälde när, eller af den, som det eljest efter lag tillkommer att annans fordran i konkurs bewaka: ware ock i sådant fall rätta sakegaren pligtig, att sjelf, om han dertill skicklig finnes, edgången fullgöra, der någon borgenär det äskar och Rätten pröfwar skäl dertill wara.

§ 83. Har borgenär uppgifwit större fordran än han sedan under eden begripa kan; då må han, wid edens afläggande, rättelse i den bewakning göra.

§ 84. Dör borgenär innan han sin fordran med äskad borgenärsed styrkt; skall eden afläggas af den, som i hans ställe träder, och warde der-
efter lämpad.

§ 85. Är någon borgenär af sådan lära, att han ej kan eden på föreskrifwet sätt aflägga; förhålles dermed efter hwad för sådana fall särskildt är stadgad.

§ 86. Orkande, att anmäld fordran med ed fästas skall, göres skriftligen, i den ordning och

inom den tid, som för jäf emot fordringar förr stadgade äro. Ej må sådant yrkande i bewakningsinlaga wäckas.

§ 87. Då borgenär edgång fullgöra skall; göra det wid den rätt hwarunder konkursfaken lyder, eller inför annan domstol. Wistas borgenär utom riket; då ege han eden aflägga i landet, der han wistas, antingen hos Swenska beskickningen eller inför den domstol eller den myndighet, hos hwilken, enligt det landets lag, sådan edgång fullgöras må.

Borgenär stånde och fritt att eden aflägga före inställedagen inför domstol eller myndighet, som nyss nämnd är, så och å inställedagen inför Ordföranden.

§ 88. Borgenär emot hwilken yrkande om edgång i laga tid framstaldt blifwit, ware pligtig att inom en månad efter utgången af den tid, som i 86 § sagd är, till Rätten eller Domaren ingifwa bewis, att han föreskrifwen ed aflagt: kan det ej ste; anmäle han inom samma tid sitt förfall för Rätten eller Domaren, och pröfwe Rätten, om längre tid honom föreläggas må. Försummar borgenär att edgångsbewis inom föreskrifwen tid ingifwa; warde hans bewakning utan asseende lennad: företer han det sedan; anses bewakningen då wara gjord.

§ 89. Edgångsbewis, hwarom i nästföregående § sagdt är, warde af Rätten eller Do-

maren tillstådt Ombudsmannen. Will någon borgenär jäf emot det bewis framställa; göre det skriftligen hos Rätten eller Domaren inom fjorton dagar efter det bewiset sednast ingifwas bort; och warde, för pröfning af jäfwet, utsatt tid, då parterna hafwa att hos Rätten sig infinna. Rätten eller Domaren skall den tid tre gånger, sista gången minst fjorton dagar förut, i allmänna tidningarna kungöra låta.

§ 90. Borgenär, som för sin fordran har lös pant i handom eller inteckning i gäldenärens fasta gods, njute, der han fordringen i konkursen icke bewakat, ej rätt till betalning ur annan konkursboets egendom än panten eller den intecknade fastigheten. Sådan borgenär ware och pligtig, der det äffas, att innan han betalning ur panten eller fastigheten njuta må, sin fordran med den i 82 § föreskrifna borgenärseid fästa. Äffas sådan ed; förelägge Rätten eller Domaren borgenären wiß tid från det han af föreläggandet erhållit del att till Rätten eller Domaren ingifwa bewis, att han föreskrifwen ed afslagt. Sker det ej; då må egendomen, såsom annan konkursboets tillhörighet, af gode männen eller syftomännen omhändertagas, och utdelning derutur ske till andra borgenärer, som sina fordringar lagligen bewakat: fullgör han edgången innan sådan utdelning skett; ware wid sin rätt till betalning ur panten eller fastigheten bibehållen.

§ 91. Den som will begagna fordran endast till qwittning mot skuld, hwarför han hos gäldenären häftar, ware ej pliktig att sådan genfordran i konkursen bewaka. Sökes hans skuld för konkursboet ut; åligge honom, der han qwittningsrätt njuta will, att om så äskas fordringen beediga, såsom i 82 § sagdt är.

§ 92. Utan hinder af den ed, som borgenär gått, ege Rätten att pröfwa giltigheten af hwarje fordran, hwaremot jäf i laga ordning gjordt är.

§ 93. Hwad om fordringars bewakande i detta Kap. sägs, gälle ej för fordran hos bank eller allmänt penningewerk, efter sedel eller annan löpande förbindelse, som tryckt eller graverad utgifwes, utan lände derom till esterrättelse hwad i färskild lag stadgas.

6 Kapitlet.

Om förlikning och ackord emellan gäldenären och borgenärerna.

§ 94. Har gäldenär, hwars egendom till konkurs asträdd är, om betalningen af sin gäld träffat öfwerenskommelse med sina borgenärer; ege rätt att, sedan den i stämningen utsatta inställetid förbi är, hos Rätten eller Domaren göra ansökning, att konkursen nedläggas må. Är skriftlig öfwerenskommelse upprättad och af alla borgenärer, som sig anmält, jemte gäldenären,

undertecknad, eller har gäldenären andra bewis, att han nämnda borgenärer förnöjt; gifwe Rätten eller Domaren, sedan gode männen eller slylomännen hörde blifwit, bewis att konkursen nedlagd är: och warde det emot borgenärer så anfedt, som om konkurs ej inträffat.

§ 95. Will gäldenär erbjuda adord, efter hwad här nedan sägs; ingifwe sednast å inställedagen skriftligt förslag derom med alla villkor derwid; och warde det förslag, innan sammantrådet upplöses, af Ordföranden föredraget för borgenärerna. Med pröfningen af adordsförslaget skall anstå till det i 71 § omförmälda förhör inför Rättens ombudsman: tarwas ej sådant förhör; utsätte Ordföranden och kungöre å inställedagen för parterna wiß tid och ort, att inför Ombudsmannen sammankomma för att beslut i anledning af adordsförslaget fatta. Under tiden ware förslaget för borgenärerna tillgängligt, såsom om bewakningsinlagor i 71 § sagdt är.

§ 96. Å den dag, då adordsförslag sålunda pröwas skall, inställe sig gäldenären personligen, och ej genom ombud, der han ej har laga förfall. Derwid må wäl, med gäldenärens begiswande, jemkning i förslaget ega rum; men ej må uppskof med pröfningen ske, utan att sådant uppskof medgifwes antingen af samtliga tillstådeswarande borgenärer, eller ock af fyra femtedelar af dem och desse jemwäl bewakat fyra femtedelar af de wid adord, enligt hwad här nedan sägs, röstberätti-

gade borgenärers i konkursen anmälda fordringsbelopp.

§ 97. Då afordsförslag till pröfning förekomma skall, tillhandahålle Rättens ombudsman skriftlig förteckning å alla röstberättigade borgenärer, jemte det belopp af deras fordringar, som wid afordet, enligt hwad nedan sägs, i betraktande komma må.

§ 98. Öfverläggning och beslut angående afordsförslag må ej de borgenärer taga del, hwilka förmånsrätt för sina bewakade fordringar yrkat, utan i den mån de det yrkande återfalla. Annan borgenär må i röstningen deltaga, ändå att hans fordran besfridd är.

§ 99. Förslag till aford skall såsom antaget anses, derest antingen alla tillstädeswarande borgenärer sig derom förenat och de bewakat två tredjedelar af samtliga i konkursen anmälda fordringsbelopp, de der blifwit eller blifwa till betalning godkända och ej med förmånsrätt utgå, eller ock fyra femtedelar af de wid sammanträdet tillstädeswarande borgenärer afordsförslaget bifallit och desse borgenärer jemwäl bewakat fyra femtedelar af nyknämnda fordringsbelopp.

§ 100. Afordet är, fastän antaget enligt nästföregående §, dock ej giltigt, så framt det ej af Rätten fastställles.

§ 101. Antages afordsförslaget af borgenärerna, eller kan, i följd deraf att jäf emot någon af de röstberättigades fordringar gjordt, men än-

nu ej pröfwadt är, ej wid sammanträdet afgöras, om förslaget är att såsom antaget eller förkastadt anses; då skall förslaget, jemte det wid sammanträdet förda protokoll och den i 97 § omförmälda förteckning, sifst inom en wecka af Ombudsman-
nen till Rätten eller Domaren inlemnas för att af Rätten pröfwas.

§ 102. Då, på fätt i nästföregående § sagdt är, afordsförslag till Rättens pröfning inkommit, utsätte Rätten eller Domaren genast dag, då ärendet skall wid Rätten förekomma och låte den dag kungöras, såsom i 89 § föreskrifwet är.

Will borgenär, på de i 104 § omförmälda grunder, fastställelse af afordet bestrida; göre det skriftligen hos Rätten eller Domaren sifst en wecka förr än ärendet skall wid rätten förekomma.

§ 103. Innan afordsförslag af Rätten till afgörande företages, afgijwe Rättens ombudsman noggrann berättelse om de i konkursfaken förekomna omständigheter, som gäldenärens förhållande, boets ställning och sakens bestaffenhets i öfrigt närmare beteckna.

§ 104. Aford må ej, ändå att det ej bestridt är, af Rätten fastställas: då beslutet icke i laga ordning tillkommit: då gäldenär blifwit dömd för bedrägligt förhållande mot sina borgenärer eller medan han under tilltal dertför står: då anledning är, att gäldenär hemligen gynnats någon borgenär wid afordet, eller att annat swel dertwid egt rum: då afordet ej gifwer lika rätt at

alla borgenärer, som det angår och som ej uttryckligen medgifwit att nöjas med mindre än de öfriga: då det uppenbarligen lärer till skada för borgenärerna.

§ 105. Finnes Rätten, då adordsförslag till dess prövning hänfjuttet är, att utgången af borgenärernas omröstning öfver förslaget, enligt de i 99 § utstakade grunder, blifwer olika, då de fordringar, mot hwilka jäf qwarstår, samt de för dem afgifna röster inberäknas, och då de icke beräknas, och anser Rätten i öfrigt skäl wara för handen att fastställelse å adordet meddela; döme då Rätten först öfver de twistiga fordringsanspråken eller så många af dem, som erfordras för att utgången af borgenärernas omröstning blifwer lika, ehwad öfriga omtwistade fordringar till betalning fastställas eller icke; och stände i detta fall wid första Rätts dom, så widt den eger inflytande på frågan om hwilka fordringsägare och hwilka belopp skola wid röstningen öfver adordet afses.

§ 106. Ej må adordsförslag af borgenärer antagas, medan gäldenären står under tilltal för bedrägligt förhållande enligt 8 Kap. denna lag. Besluta borgenärerna med den öfverwigt af röster, som i 96 § sagdt är, att med adordsförslaget skall anstå till dess dom öfver gäldenären fallit; må dock uppköf med försäljning af konkursboets egendom ej ske, der ej borgenärerna med enahanda röstöfverwigt det bestämme. Är upp-

skof med afordsfrågan beslutadt; ege gäldenären, sedan dom i anledning af åtalet fallit och han förklarats ej kunna till ansvar fällas, nytt afordsförslag framställa: ingifwe det dock till Rätten eller Domaren inom fjorton dagar efter det domen wunnit laga kraft: sker det ej anses afordsfrågan hafwa förfallit.

§ 107. Nu har, på sätt i nästföregående § sagdt är, nytt afordsförslag af gäldenären ingifwits; kungöre Rätten eller Domaren, såsom i 89 § stadgas, wiß tid och ort för parterna att inför Rättens ombudsman sammankomma för att öfwer förslaget besluta. Under tiden ware förslaget hos Ombudsmannen för granskning tillgängligt.

A sålunda utlyst sammankomst må ej ytterligare uppskof med afordsförslagets pröfning beslutas.

§ 108. Aford må ej bewiljas bank eller allmänt penningwerk, som sedlar eller andra löpande förbindelser, tryckta eller graverade, utgifwit och hwars egendom till konkurs afträdd är.

§ 109. Har Rätten fastställt afordsaftal; ware detsamma bindande för alla de borgenärer, kända eller icke, som egt rätt att sina fordringar i konkursen bewaka, utan undantag för andra än dem, hwilkas fordringar genom inteckning, pant eller annan laga förmånsrätt försäkrade äro. Räcker ej den egendom, hwari borgenär inteckning, pant eller annan särstild förmånsrätt eger

till gälbände af hans fordrans fulla belopp; ware han för återstoden underkastad de villkor, som genom afordet bestämda äro för dem, hwilka för-
månsvärd ej äro.

§ 110. Utan hinder deraf, att borgenär godkändt afordsförslag, ege han mot gäldenärens löftesmän eller medgäldenärer föra den talan, hwartill han eljest varit lagligen berättigad; och förty må löftesman eller medgäldenär afordet bestrida, ändå att fordringen ej är af honom, utan af borgenären allena bewakad.

§ 111. Säf, som mot anmäld fordran gjordt är, warde pröfwadt i den ordning, som i denna lag stadgas, ändå att konkursen i följd af träffadt afordsaftal förfallit.

§ 112. Då, i följd af konkursens nedläggande eller fastställt afordsaftal, afträdd egendom till gäldenären återställas skall, gifwe gode männen eller styblomännen honom ofördröjligen redowisning för egendomens förvaltning. Will gäldenären den redowisning klandra; göre det genom stämning inom tre månader efter det han redowisningen emottog.

§ 113. Warder, efter fastställelse af afordsförslag, hyppadt, att gäldenären gjort sig skyldig till bedrägligt förhållande mot sina borgenärer eller wid afordet hemligen gynnad någon af dem; förfalle den estergift, som genom afordet må vara gäldenären tillerkänd.

7 Kapitlet.

Om utdelning och redowisning, så ock
om afflutande af konkurs.

§ 114. Sedan tiden för de å inställensedagen anmälda fordringars granskning ute är, och så mycket medel inlutit att utdelning för bewakade fordringar, som ej utgå med förmånsrätt, kan ske till fem för hundra eller eljest lämpligen egerum; åligge syblomännen att, i samråd med Rätstens ombudsman, uppgöra förslag till sådan utdelning. Uppstå derwid skiljaktiga meningar emellan Syblomännen och Ombudsmannen; warde förslaget enligt Ombudsmannens mening upprättadt.

§ 115. Har borgenär bewakat fordran, för hwars betalning gäldenären jemte andra, lifledes i konkursstillstånd försatta, medgäldenärer eller löftesmän, en för alla och alla för en, häfta; ware berättigad till utdelning i en hwar af de ansvarigas konkursmassor för hela sin bewakade fordran: ege dock ej uppbära mer än mot hans fordran svarar. Uppstår öfwerflott; gånge det till dem af medgäldenärernas eller löftesmännens konkursmassor, från hwilka större utdelning fallit än som, efter förbindelsernas ordning och beskaffenhet, på dessa gäldenärers eller löftesmäns andel i ansvarigheten dem emellan inbördes löper.

§ 116. Nu hafwa, utom borgenären, jemwäl medgäldenärer eller löftesmän samma fordran för sin del bewakat; då skall utdelning efter den gemensamma fordringens hela belopp, ehwad den hel och hållen af en eller delwis af flere bewakad är, för dem alla gemensamt beräknas, och tage deraf först borgenären hwad till full betalning af hans fordran åtgår. Swad sedan återstår, tillfalle medgäldenärerna eller löftesmännen, i den mån de, genom afbetalningar, hos gäldenären fordringsrätt erhållit.

Är fordringen af medgäldenär eller löftesman efter konkursens början hos fordringssegaren infriad; ware de berättigade till utdelning å samma belopp som fordringssegaren, dereft han ej betalning fått, egt i konkursen bewaka; dock må de ej uppbära mera än emot deras fordringar swarar.

§ 117. 1 mom. För fordringar, hwarå ränta är utfäst eller eljest lagligen eger rum, upphöre, emellan fordringssegarne inbördes, ränteberäkning från den dag, offentlig stämning gafs, der ej boet förslår till gäldande af ränta å alla bewakade fordringar, utom böter. Räcker boet dertill; då beräknas å fordran, för hwilken ränta ej är utfäst och wiß betalningstid ej heller bestämd, ränta efter fem för hundra om året från den dag, den offentliga stämningen gafs.

2 mom. Utgår fordran med förmånsrätt; njutes dera full ränta till den dag, som för ut-

delning bestämmes, der borgenären ej deförinnan fått uppbära betalning; dock gälle ej i intecknad fastighet förmånsrätt till ränta, som upplupit före den dag, offentliga stämningen gafs, för längre tid än tre år. Är för fordran, hvarom nu saadt är, ränta ej utfäst och wiß betalningstid ej heller bestämd; warde ändå ränta till fem för hundra om året derå beräknad från den dag, den offentliga stämningen utfärdad blef.

3 mom. För fordran, som eljest ej förfallen wore, må utdelning eller qwittning i konkurs ske: skall ränta ej gäldas före förfalldagen; beräknas utdelningen å det belopp, som efter en räntefot af fem för hundra om året utgör sådan fordrans värde den dag då offentliga stämningen gafs, eller, der fordran utgår fullt eller med förmånsrätt, den dag, som för utdelning bestämd är, om betalning deförinnan ej fått uppbäras.

§ 118. Då förslag till utdelning upprättadt är, kalle Rättens ombudsman, på sätt i 59 § sägs, utan dröjsmål borgenärerne tillsammans att förslaget till granskning företaga: och warde sammankomstens ändamål i kallelsen uttryckligen tillkännagifwet.

§ 119. Warder förslaget af alla kända borgenärer, då de å sammankomsten tillstädes äro, gilladt; då skall utdelning af massans tillgångar, i mån af hwarje borgenärs godfända fordran, utan dröjsmål verkställas. Är borgenärs fordran godfänd genom domslut, som ej laga kraft

eger; ware han dock berättigad att emot borgen lyfta hwad sålunda godkändt blifwit: är fordringen ogillad, eller beror den på pröfning; warde så mycket, som på fordringen belöpa kan, affatt till des sig wisat, om ändring i domen blifwit sökt och wunnen, eller fordringen pröfwad blifwit.

§ 120. Will borgenär, som ej när warit å den sammankomst, hwarom ofwan sagdt är, eller, derwid tillstädes, ej utdelningsförslaget gillat, klander deremot wäcka; anmäle sffristligen hos Rätten eller Domaren sitt klander inom en månad efter sammankomsten; och ware under den tid förslaget hos sffylomännen tillgängligt. Rätten eller Domaren utsätte wiß dag, då parterna hafwa att hos Rätten sig iuställa, och låte den dag tre gånger, siffa gången minst fjorton dagar förut, i allmänna tidningarna kungöras, der ej Rätten eller Domaren finner, att alla parter, som saken rörer, annorledes kunna till förhöret lämpligen kallas. De för sakens pröfning nödiga handlingar skola af sffylomännen, på anfordran, Rätten tillställas. Ej må parts uteblifwande hindra dom öfwer klandret.

Är ej förslaget af alla borgenärer gilladt; då må ej utdelning efter förslaget annorledes än emot borgen ske förr än tid för klanders anställande försuten är eller slutlig dom öfwer wäckt klander fallit.

§ 121. Sedan utdelningsförslag, på sätt nu sagdt är, laga kraft wunnit, eller af domstol pröf-

wadt blifwit; gälle de derigenom bestämde grunder, i afseende å alla i förslaget upptagna fordringar, jemwäl wid ytterligare förslag till utdelning ur konkursboet.

§ 122. Kommer borgenär, som efter inställesedagen fordran anmält, och hos sybloman wisjar sig hafwa bewakningshandlingar till Rätten eller Domaren ingifwit; då skall i utdelningsförslag, om hwars framläggande å wiß dag kungörelse ej redan blifwit utfärdad, utdelning å hans fordran beräknas; och warde beloppet afsatt till deß fordringen granskad och pröfwad blifwit.

§ 123. Warder den fordran godkänd; ege borgenären rätt att af de konkursboets tillgångar, som ej äro upptagna uti äldre utdelningsförslag än det i 122 § oinfirmällda, först, så widt återstående tillgångar dertill förslå, erhålla utdelning till så stort belopp som på hans fordran löper i förhållande till hwad de andra redan uppburit, och tage sedan med dem del i det, som af tillgångarna kan återstå: njute ock tillgodo den förmänsrätt, honom enligt lag tillkommer.

§ 124. Då slutlig utdelning sker, skall ock redowisning för boets förvaltning framläggas.

Will borgenär eller gäldenär förvaltningen, eller syblomännens åtgärder i ett eller annat afseende klandra; instämme klandret till den Rätt,

under hvars dom konkursfakter lyder, inom tre månader från den dag, å hwilken den för redowisningens granskning utsatta sammankomst upplöstes; och warde klandret pröfwadt, ändå att konkursfakten i högre Rätt fullföljes.

§ 125. Sedan all konkursboets tillgängliga egendom blifwit i penningar förwandlad, och den för slutliga utdelningen deraf bestämda dag tilländagått, anses konkursen afflutad, ändå att dom öfwer bewakade twistiga fordringar ej fallen är, eller någon ytterligare tillgång, i följd af rättgång eller annorledes, sedermera för boet uppkomma kan. Öppas sådan tillgång; warde den, på sätt förut stadgadt är, bland borgenärerna fördelad.

Då konkurs således bör såsom afflutad anses; gifwe syflomännen bewis derom till gäldenären, om han det äskar. Wägra de det, pröfwe Rätten, efter det Ombudsmannen hörd blifwit, om laga skäl för den wägran är.

§ 126. Nu warder under förvaltningens lopp, förr eller sednare, uppenbart, att konkursboets tillgångar ej förslå till kostnaderna för boets utredning och konkursfakens behandling; då skall Rättens ombudsman, med företeende af gode männens eller syflomännens derom afgifna framställning, förhållandet hos Rätten anmäla, och ege Rätten förordna, att vidare behandling af konkursfaken ej eger rum, dereft ej inom trettio da-

gar borgenär eller gäldenären wisar, att tillräckliga medel för konkursjakens fortsättning äro att tillgå. Meddelas sådant beslut; medföre dock konkursansökningen i fråga om bysättning å gäldenären samma werkan, som om saken fortgått.

Finnes ej i boet tillgång till gäldande af kostnaden för den offentliga stämningens kungörande och kallelsebrefs affändande; njute Rätten eller Domaren ersättning af allmänna medel, för hwad till sådant ändamål förskjutet blifwit.

§ 127. Wid allmän Underrätt skall föras förteckning öfwer alla der anhängiga konkurser, utwisande dagen, då hwarje konkurs börjat, och de dermed widtagna åtgärder, så ock tiden för dess afflutande.

Hwar, som erhållit uppdrag att i konkurs wara rättens ombudsman, åligge att årligen, i stad inom första hälften af Januari månad, och på landet å första lagtima rättegångsdag, till Rätten ingifwa skriftlig uppgift å de konkurser, hwaruti han föregående år haft sådant uppdrag sig anförtrodt, hwilken uppgift bör utwisa, särskildt för hwar konkurs, alla de deruti widtagna åtgärder för förvaltningens bringande till slut samt, der ej slutlig utdelning skett, fullständig upplysning om orsakerna dertill. På Rätten ankomme derefter att pröfwa huruwida Ombudsmannen må wid den honom uppdragna besattning bibehållas.

8 Kapitlet.

Om ansvar i konkurs för bedrägligt
förhållande, annan oredlighet och
wårdslöshet.

§ 128. Har gäldenär brukat swet och list mot sina borgenärer, såsom att han:

under lånadt namn köpt egendom och den bland tillgångarna ej uppgifwit, eller under sten af köp, gåfwa eller annat aftal, egendom från konkursboet undandragit, eller annorledes swiffligen förskingrat, undandolt eller ur wägen skaffat något af sina tillgångar;

eller i hemligt förstånd med någon föregifwen borgenär uppgifwit eller widgätt falsk skuld;

eller öfwer sin handel eller rörelse fört falska böcker, eller uppsåtligen sina böcker förstört, undanflugit, förändrat eller oläsliga gjort;

warde, för bedrägeri, dömd till straffarbete från och med två till och med sex år och förklarad owärdig att i allmän tjenst eller förrättning brukas, och att taga del i wal, som med borgerligt förtroende utmärker, eller derwid sjelf komma under omröstning.

§ 129. Har gäldenär, borgenärer till skada, annan oredlighet mot dem brukat, såsom att han, sedan han sjelf sökt att få sin egendom afträda, eller, der konkursen twungen är, sedan borgenärs ansökning derom honom kunnig bles, något af

egendomen, borgenärerna till förfång, dock utan swiklig affigt att bereda sig fördel, sålt, uppsåtli- gen förstört eller annorledes förfsingrat;

eller, med kannedom om sitt obestånd eller sin oförmåga att rätt för sig göra, genom gåfwa eller annan åtgärd, som till sin följd dermed lika är, afhändt sig egendom af sådant värde, att borgenärerna deraf märklig skada haft eller få kunnat;

straffes i dessa och dylika fall med straffarbete eller fängelse från och med sex månader till och med två år och förklares owärdig att i allmän tjänst brukas, så och förlustig medborgerligt för- troende, såsom i näst föregående § sagdt är. Styrker inför Rätten gäldenär, den der blifwit dömd för sådan oredlighet, hwarom i denna § förmåles, att han sina borgenärer till fullo förnöjt; warde, han dock i medborgerligt anseende återställd.

§ 130. Har gäldenär wisat uppenbar wårds- löshet mot sina borgenärer, derigenom att han:

till sitt hushåll eller sina personliga utgifter använt, eller på spel eller andra dermed jem- förliga företag, der utgången berott af ren tillfällighet, eller genom wingleri i wexelrörelse eller lättfönnigt ingångna answarighetsförbindel- ser, förlorat belopp, som icke stått i något skäligt förhållande till hans ställning eller tillgångar;

eller, inom de sista trettio dagarna förr än han sin egendom afträdde, eller borgenärs ansök- ning derom honom kungjord blef, indragit pen-

ningar, borgat waror eller fält egendom och ej kan nöjaktig reda dertför wisa;

eller, der han idkat handel eller annan rörelse, hwaröfwer bok hållas bör, sådan bokföring icke ordentligen fullgjort;

eller, sedan han på sådant obestånd kommit, att han inse bort, det han ej kunde rätt för sig göra, i uppenbar affigt att fördröja konkursens utbrott, sin rörelse fortsatt och derunder penningar eller waror upplånat, eller genom försäljning af egendom till uppenbart underpris eller på annat sätt beredt sig penningetillgång, eller gynnad någon borgenär till de öfrigas försång med betalning, pant eller annan säkerhet för fordran som ej förfallen varit eller hwarför wif förfallotid ej varit utsatt och kraf ej heller hos gäldenären skett;

straffes med fängelse från och med två månader till och med två år. Styrker sådan gäldenär, att han sina borgenärer till fullo förnöjt; ware från allt vidare ansvar fri.

§ 131. Dymmer gäldenär för skuld och kommer han ej åter inom sex månader från det han rymde eller, der han erhållit Konungens lejd, inom den tid honom förelagd varit, eller har gäldenär, för wägran att gifwa borgenärerna, deras gode män eller slyblomän underrättelse om konkursboets tillstånd och tillhörigheter, varit en månad bysatt och ej deraf sig rätta låtit; ware lag som i 129 § sagdt är.

§ 132. Warder någon öfwerthgad att, i hemligt förstånd med gäldenären, hafwa

hulpit honom att, borgenärerna till förfång, dölja eller undansticka fast eller lös egendom, eller under falskt förebärande minska något af det, som konkursboet bort tillkomma;

eller bewakat, eller genom andra låtit bewaka falskt fordran;

anses lika med bedräglig gäldenär, enligt 128 §.

§ 133. Har någon borgenär för sin röst wid borgenärens sammankomst betingat sig särskilda fördelar af gäldenären eller af annan på gäldenärens wagnar, eller eljest med gäldenären hemligen träffat aftal om någon särskild förmån för sig; böte halfwa wärdet af hwad han sig förbehållit, konkursboets ensak, eller straffes med fängelse från och med en månad till och med ett år.

§ 134. Har gäldenär, som för bedrägligt eller oredligt förhållande eller för wårdslöshet anslagas, sig på flykt begifwit; gånge ändå dom öfwer honom. Dom öfwer bedräglig gäldenär, så ock öfwer den, som rymt warde, sedan domen laga kraft wunnit, i allmänna tidningarna kunnigjörd. Innehar sådan gäldenär, eller den, som för annan oredlighet eller wårdslöshet mot borgenär dömd är, embete eller tjenst; warde domen, innan den verkställes, insänd till det embetswerk, hwarunder han lyder.

§ 135. Åtal emot gäldenär för bedrägligt eller oredligt förhållande, eller för wårdslöshet,

warde färskildt från de twister, som om fordrings-
anspråken och bättre rätt emellan borgenärerna
kunna uppkomma, utfördt och afdömdt. Sådant
åtal skall utföras inför den domstol, under hvil-
ken konkursfakten lyder.

§ 136. Då konkurs uppstått, gifwe Rätten
eller Domaren genast derom underrättelse till all-
männa åklagaren i orten; och ege han hos gode
männen eller syftomännen tillgång till alla hand-
lingar, som boet röra och om gäldenärens förhål-
lande kunna upplysning lemna.

§ 137. Uppgifwes i den berättelse, hvarom
i 49 § stadgadt är, anledning wara att antaga,
det gäldenären gjort sig skyldig till brottsligt för-
hållande mot sina borgenärer, eller är af någon
borgenär i bewakningsinlaga eller annan skrift
sådan angifwelse gjord; då skall Rätten eller Do-
maren låta allmänna åklagaren derom under-
rättas.

§ 138. I afseende å tid för anställande af
åtal mot gäldenär för wårdslöft förhållande gälle
hwad i 47 § af Kongl. Förordningen om för-
falskning, så ock om bedrägeri och annan oredlig-
het, den 7 September 1858 stadgadt är.

9 Kapitlet.

Allmänna bestämmelser.

§ 139. Med Köpman förstås i denna lag
en hwar, som idkar eller under loppet af ett år,

innan ansökning om konkurs gjordes, idfat sådan handel eller rörelse, hwaröfwer han, enligt hwad särskildt är stadgadt, är pligtig att handelsböcker föra.

§ 140. Är gäldenär, hvars egendom till konkurs afträdes, gift; warde hustrun kallad till det förhör, som i 39 § omförmäles. Rätten förordne och god man att hustrun biträda. Då rättegångsdag å landet ej inträffar inom en månad före inställensedagen; ege Domaren god man tillswidare förordna: anmäle dock förhållandet å nästa rättegångsdag.

§ 141. Alla handlingar i konkursmål skola twesaldt inlemnas, ehwad det sker till Rätten, Domaren eller Rättens ombudsman. Försumar det någon; gälde lösen för affkrift af den eller de handlingar, som ej sälunda ingifwits.

§ 142. Då i stad rättegångsdag ej är, och någon ej finnes satt att å Rättens wagnar inlagor emottaga, må ansökningar och andra skrifter, som enligt denna lag skola till Rätten ingifwas, aflemnas till Rättens ordförande.

§ 143. De i konkurssak till Rätten, Domaren eller Rättens ombudsman ingifna handlingar, så och protokollen wid alla i denna lag föreskrifna sammanträden insör någon Rättens ledamot eller Ombudsmannen, skola i Underrättens arkif förwaras, så widt de ej redan blifwit, enligt 77 §, till Hofrätten insända.

§ 144. Då Domaren eller någon Rättens ledamot widtagit någon åtgärd eller meddelat något beslut i fall, der sådant enligt denna lag på honom ankommer, må klagan deröfwer genom besvär hos Hofrätt anföras inom den tid som för besvär öfwer Underrättens i orten utslag är i lag stadgad: dock gånge beslutet ej desmindre i verkställighet, der ej förbud deremot från Hofrätten kommer.

§ 145. Denna Lag skall icke blifwa gällande i de mål, som göras anhängiga före utgången af December månad nästkommande år.

Det alla, som wederbör, hafwa sig hörsam- ligen att esterrätta. Till yttermera wisso hafwe wi detta med egen hand underskriswit och med vårt Kongl. Sigill bekräfta låtit.

Stockholms Slott den 18 September 1862.

C A R L.

(L. S.)

Louis De Geer.

Om bostilnad och undanskiftande af egendom i makars bo.

§ 1. Är ena maken skyldig till betalning, för hwilken den andra makens gistorätt eller enskilda egendom ej swarar, efter hwad i 11 Kap. Giftermålsbalken sägs, och kan sådan betalning ej fullgöras utan att den gistorätt eller enskilda egendom tillgripes; då må den make, som gistorätt eller enskild egendom undanskifta will, bostilnad söka.

Sådan ansökning skall ingifwas till Under rätt i den stad, eller å landet till Domaren i den ort, der mannen bör inför domstol swara i twistemål, som angå gäld i allmänhet. Är i stad ej rättegångsdag, och finnes ej någon satt att å Rättens wägnar inlagor emottaga; då må ansökningen ingifwas till Rättens ordförande.

§ 2. Hustru ege och rätt att bostilnad söka i de fall, att

makars gemensamma bo är belastadt med så stor gäld, att den ej kan betalas med den egendom, som i boet samfäld är, och den enskilda, som för samma gäld bör swara.

eller mannen, genom försummelse eller wanwård af boets angelägenheter, eller boets bela-

stande med gäld utan motsvarig nytta, kan anses sitt målsmanskap misßbruka;

eller han af ondskä eller motwilja hustrun öfvergifwit eller förlupit, och ej kommit åter inom sex månader;

eller han blifwit under förmyndare ställd.

§ 3. Nu är ansökning om boskildnad af ena maken gjord, som i 1 eller 2 § sägs; låte Rätten, eller dess Ordförande, eller Domaren, ändå att han jäfwig är, genast kalla makarna att å wis dag, sist inom tre weckor, sig wid Rätten inställa. Bestrides ej ansökningen, eller wisas till densamma skälig anledning; förordne Rätten, att uppteckning af makarnas tillgångar och gäld å wis dag iwerkställas skall, och utfärde offentlig stämning å makarnas samtliga borgenärer att före klockan 12 å utsatt dag, näst efter tre eller, der särskilda omständigheter kräwa längre tid, sist inom fyra månader, hos Rätten sig inställa för att öfwer ansökningen höras: är boet å landet, och äskas ej urtima ting; då må inställelsen utsättas till det lagtima ting, som näst efter tre månader infaller. Stämningen warde så kungjord, som om offentlig stämning i konkurssak är stadgad. Bosupppteckning, hwarom ofwan nämndt är, skall till Rätten skynsamlingen ingifwas och af begge makarna med ed fästas; och hälle Rätten hand deröfwer. Då bouppteckningen beswuren är, och borgenärerna, efter stämningen, hörda blifwit; lägge Rätten makarna emellan enligt lag.

§ 4. Då bostilnad sökt är, förordne Rätten god man att hustrun biträda.

§ 5. Är egendom i boet till konkurs afträdd, och will make bostilnad söka; gifwe sin ansökning in sist å tid, som för inställelse i konkursen är i Stämningen utsatt: sker det ej; ege make icke emot borgenärer rätt att egendom sig tillägna.

§ 6. Den egendom, som man eller hustru undanskifta will, warde under sarskild wård satt, till des öfwer ansökningen dömdt blifwit: ege dock sökanden lyfta eller tillträda egendomen, der för densamma ställes borgen, som af Rätten godkännes.

Då bostilnad af hustru sökt är, warde den egendom, som hon lyfta eller tillträda får, ställd under hennes gode mans förvaltning. Är sådan egendom för gäld intecknad eller pantsatt; utgöre ej bostilnadsansökningen hinder för egendomens utmätning eller försäljning: ege dock sökanden rätt att öfwerkott af köpefillingen emot borgen lyfta.

§ 7. Emot borgenär njute ej ena maken wederslag för såld odaljord eller ersättning för hwad till betalning af andra makens gäld ur samfälda boet gått.

§ 8. Nu har hustru bostilnad sökt: äro penningar eller lösören förwandlade, de der henne, efter förord eller annorledes, enskilt tillhört, eller finnas sådana lösören pantsatta, och kan det ej wi-

jas, att den förwandling eller pantsättning med hennes bifall skett; då hafwe hon, i konkurs med mannens borgenärer, fordringsrätt därför, der den fordran i konkursen bewakas.

§ 9. Borgenär ege, ändå att bostilnad sökt är, den rätt till utsökning af fordran, som honom eljest enligt lag tillkommit.

Då makars bo till konkurs asträdt är, må ena makens ansökning om undanskiftande af giftorätt ej hindra samfäld egendoms försäljning; ege dock den, som bostilnad sökt, så mycket af köpeskillingen mot borgen lyfta, som mot den giftorätt swaras.

§ 10. Är makars bo till konkurs asträdt, och uppstår fråga om bostilnad och undanskiftande; warde, sedan borgenärerna, på sätt i Konkurslagen om gransning af bewakade fordringsanspråk sägs, lemnats tillfälle att i frågan sig yttra, den samma till Rättens pröfning öfwerlemnad och efter lag af Rätten bedömd, ändå att jäf deremot af borgenär ej gjordt är.

§ 11. Då till bostilnad mellan makar dömdt är, förfares wid skifte af samfäld egendom, som om delning af död mans qwarlätenskap är i lag stadgadt. Ej må boets egendom skiljas förr än all samfäld gäld, som weterlig är, gulden blifwit: sfer annorledes: sware då makarna, en för begge och begge för en, för samma gäld.

§ 12. Då bostilnad bewiljad blifwit, ware all egendom, som, efter det ansökningen om bo-

skilnad gjord är, genom arf, gåfwa, testamente eller annorledes, tillfaller ena maken, såsom enskild egendom ansedd. Hustru ware ej pliktig att med sådan egendom ansvara för den gäld, som under äktenskapet dertförut gjord är, ändå att hon för den gäld i borgen gått eller lika med mannen till betalning sig förbundet, utan så är, att hon sjelf gälden gjort i och för handel eller annan rörelse, som hon med mannens bifall idkat, eller gälden utgöres af böter eller skadestånd för gerrning, hvarför hustrun swara bör. Om förvaltning af den på ofwännämnda sätt hustrun tillfallna egendom ware lag som i 6 § stils.

§ 13. Kunna makar gemensamt något förwärfwa, sedan bostilnad sökt är; warde det för samfäld egendom räknadt. Räcker det ej till deras och barnens uppehälle; fylles bristen af begges enskilda egendom eller den makes, som sådan egendom eger.

§ 14. All gäld, som ena maken gör efter det bostilnad sökt blifwit, warde, om bostilnad winnes, såsom enskild gäld ansedd, der ej wisas kan, att den andra maken nytta eller del deri haft.

§ 15. Wilja makar, sedan bostilnad wunnen är, densamma upphäfwa, eller will hustru, som bostilnad wunnit, ställa sin egendom eller någon del deraf under mannens förvaltning åter; hafwe der lof till: dock gälle sådant ej i afseende å borgenärens rätt förr, än makarna det för Rätten skriftligen tillkännagifwit och kungörelse der-

om, genom Rättens försorg, blifwit i allmänna tidningarna tre gånger införd.

§ 16. Är boscilnad ej sökt, men will, wid utmätning i makars bo, den ena af dem ändock undantaga gods, förty att det är desz enskilda egendom och ej bör i betalning gå för den gäld, som sökes: wisas förord om det gods gjordt wara, eller företes bewis, att det, i kraft af gifwa eller testamente, för enskild egendom anses bör; warde godset i qwarstad satt, och stämme den make, som godset wärja will, borgenären inom tre månader, eller hafwe sin talan förlorat, der ej boscilnad inom sagda tid sökt blifwit. Will borgenär sjelf stämma, utan att den tid afbida; stände det honom fritt.

§ 17. Är äktenstap genom scilnad upplöst, och will ena maken egendom för gäld undanffista; ware lag, som om egendoms undanskiftande wid dödsfall särskildt är stadgad.

Denna Förordning skall icke blifwa gällande i de mål, som göras anhängiga före utgången af December månad nästkommande år.

Det alla, som wederbör, hafwa sig hörsamligen att esterrätta. Till yttermera wisso hafwe wi detta med egen hand underskrifwit och med wårt Kongl. Sigill bekräfta låtit. Stockholms Slott den 18 September 1862.

C A R L.

(L. S.)

Louis De Geer.

87

**Huru gäld wid dödsfall betalas skall
och om urarfwagörelse, så ock angående
undanskiftande af egendom i
död makes bo.**

§ 1. Ej må man taga arf, utan att den dödas gäld betala; ej heller må testamente tagas af annan den dödas qwarlätenskap, än den, som återstår, sedan gälden betald blifwit.

§ 2. Will den, som i den dödas bo eger förfallen fordran, derför njuta betalning ur boet innan tid till egendomsafträde ute är efter hwad i 5 eller 7 § sägs; ställe då borgen eller annan säkerhet för hwad han lyfter: warder boets egendom derefter inom sagda tid till konkurs afträdd; bewake han i konkursen sin fordran, såsom wore den ogulden, och njute ej bättre rätt än han hade innan gäldenären dog: gifwe ock, der det lyftade, eller något deraf, honom i konkursen frångår, sådant till boet ut, med laga ränta från lyftningsdagen.

Afyttras af sterbhusdelegare boet tillhörig fast egendom förr än en månad förflutit, antingen från den dag, uppteckningen af boet slutad war, eller, om bouppteckning inom föreskrifwen tid ej förrättad blifwit, från den dag tiden der- till tilländagått; ware öfwerlåtelsen emot den dö- das borgenärer utan werkan, der konkurs efter

den döda börjas inom sagda tid, samt gode männen, slyflomännen eller borgenärerna i konkursen å nya egaren taga stämning och fortställa den sifft en månad efter inställeledagen: har å egendomen lagfart ej blifwit sökt förr än efter inställeledagen; ware den klandertid, nu sagd är, beräknad från den dag, lagfarten söktes. Enskild borgenär ege och rätt återwinningstalan anställa på sätt nämndt är: fungöre det dock, innan saken wid domstolen förekommer, för gode männen eller slyflomännen: försummar han det; då må hans talan ej till pröfning upptagas.

§ 3. För fordran, som ej förfaller innan tid till egendomsafträde ute är, ware sterbhusdelegare, sedan den tid förslutit, skyldige att ställa säkerhet, der tillräcklig sådan ej förut af gäldenären lemnad blifwit, och borgenären det äskar. Är ej i detta fall säkerhet, hwarmed borgenären må åtnöjas, ställd inom tre månader, sedan den äskades; ware sterbhusdelegarne ej berättigade att förfallotid derefter tillgodonjuta.

§ 4. Skall egendom emellan flera sterbhusdelegare i skifte gå, och finnes efter den döda gäld, som ej inom ett år efter dödsfallet till betalning förfaller; hafwe ändå sterbhusdelegarne lof att den gäld uppsäga till betalning ett år efter uppsägningen. Borgenär, som för sin fordran har säkerhet i inteckning och will hålla sig till den intecknade egendomen allena, ware dock, der han sådant inom sex månader efter uppsägningen till-

kännagifwer, ej skyldig att betalning taga före den förfallotid, som förut satt war; men i det fall sware ej heller sterbhusdelegare, som ej särskildt sig dertill förbundet, för det belopp, som ur den intecknade egendomen ej utgå kan.

§ 5. Will arfwinge sig urarfwä göra; afträde då den dödas egendom till konkurs, såsom i Konkurs-Lagen är stadgad: kände han gälden när boet upptecknades; ege tid till urarfwagörelse en månad från den dag, boupppteckningen slutades: yppas ny gäld; hafwe han lika tid från det han den gäld weta fick.

Har på grund af ansökning, antingen under gäldenärs lifstid eller efter hans död, offentlig stämning till konkurs å hans borgenärer blifwit utfärdad efter dödsfallet, men innan tid till urarfwagörelse ute är; ware det så ansedt, som hade urarfwagörelse skett den dag, stämningen gafs.

§ 6. Nu äro arfwingar flera, och gör en sig urarfwä: bestrider annan egendomens afträdande; ege denne rätt att egendomen tillträda, der han borgen för weterlig gäld ställer och derom gör anmälan siff å tid, som i den offentliga stämningen för inställelse utsatt är: will i sådant fall sökanden för sin del afträdesansökningen återkalla, och gemensamt med den andra boet öfwer- taga, eller will det annan arfwinge; hafwe der lof till, der jemwäl han, inom en wecka derefter, ställer borgen som sagdt är.

Har någon genom testamente fått sig tillagd wiß andel i den dödas qvarlätenskap, eller obestämdt öfwerstott sedan andra rättsegare sina andelar utfått; hafwe och han den rätt att boet öfwertaga, som i denna § arswinge tillerkänd är.

§ 7. Leswer man eller hustru efter den, som död är, och will den make asträda egendom, för att winna befrielse från gäld; hafwe tid dertill som i 5 § sägs.

§ 8. Will efterleswande make eller arswinge undanskifta gistorätt eller enskild egendom; söke det inom tid, som för egendomsastråde stadgad är, och gifwe bouppteckningen till Rätten in. Rätten utfärde i anledning deraf offentlig stämning å borgenärerna, på sätt i 3 § af Kongl. Förordningen om boskilnad stadgad är: och warde sedan med saken så förfaret som i nämnde Förordning sägs.

Hafwa sterbhusdelegare egendom ej asträdt; ware för lagsökning ej frie.

§ 9. Har efterleswande make eller arswinge egendom asträdt, och wilja sterbhusdelegarne å andra sidan egendom undanskifta, eller will den, som asträdt gistorätt, undanskifta enskild egendom; göre derom skriftlig ansökning sist å tid, som i den offentliga stämningen för inställelse utsatt är. Om pröfning af sådan ansökning gälle hwad i 10 § af Kongl. Förordningen om boskilnad stadgad finnes.

§ 10. Hafwa sterbhusdelegarne å ena sidan afträdt gistorätt, med eller utan ansökning om sådant undanskiftande, som i 9 § omtalas, och will någon å andra sidan den gistorätt tillträda; ware lag som i 6 § sägs: ställe dock den sterbhusdelegare borgen jemväl för den egendom, om hvars undanskiftande påstående blifwit gjordt, eller efteråt kan göras, och njute sedan borge-närernas rätt emot den, som undanskifta will.

§ 11. När egendomsafträde å någondera sidan sker, skall boets samsälda egendom till borgenärerne öfwerlemnas, utom i de fall, som i 6 och 10 §§ omförmälas. Hvad i Kongl. Förordningen angående boskildnad stadgadt finnes om försarande med egendom, som endera sidan undanskifta will, om lyftning af egendom och om wederlag eller ersättning derför, gälle äfwen i de fall, nu sagda äro.

§ 12. Afträdes egendom för gäld, som efter bouppteckningen sig hyppat, eller söker sterbhusdelegare att få egendom undanskifta för sådan gäld; då skall hwar, som det egendomsafträde eller undanskiftande tillgodonjuta will, med ed fästa, att den gäld honom ej känd war en månad före den dag, anmälan om egendomsafträdet eller ansökningen om undanskiftandet gjordes. Den, som egendom sälunda afträdt, eller undanskifta sökt, skall den ed å inställesedagen af-lägga: stånde honom dock fritt att förut inför den Rätt, hwarunder den döda lydt, eller wid annan

domstol edgången fullgöra: annan sterbhusdelegare åligge, der någon borgenär det äskar, att eden aflägga och det styrka inom den tid och i den ordning, som honom af Rätten eller Domaren förelägges: gör han det ej; njute ej af egendomsafträdet den förmån, hwarom i 16 och 17 §§ förmäles.

§ 13. Warder egendom, som skiftad är, afträdd förty att ny gäld sig yppat; bäre hwarje sterbhusdelegare åter hwad han i skifte fick eller, der det ej finnes i behåll, des warde, så ock laga ränta eller afkomst, som under tiden fallit; och fäste uppgiften derom med ed, om så fordras; har han gjort nödig eller nyttig kostnad å egendomen eller för des skull; warde den kostnad honom ersatt.

§ 14. Är gäld, som efter skifte yppas, ej större än att den af boets tillgångar gäldas kan; bäre hwar af sterbhusdelegarne åter, i det förhållande, han mera njutit, än på hans lott falla bort, om den gäld wid skiftet i beräkning gått. Har någon sin lott förskingrat; fyllle de öfriga bristen med hwad de ur boet njutit.

§ 15. Testamentsstagare ware skyldig att till gälds betalning återbära hwad han mera njutit än, der gälden förut beräknad varit, honom tillfalla bort. Har annan, som i boet del fått, den del förskingrat; fyllle ock testamentstagaren bristen efter hwad i 14 § skils.

§ 16. Arfwinge som sig rätteligen urarfwagjort, ware fri från betalning af den dödas gäld.

§ 17. Efterlefswande make, som egendom rätteligen afträdt, ware fri från all gäld, hwarför andra maken ensam swara bort. Har enka afträdt sin lott och enskild egendom, så långt de förflå, till betalning af den del i gälden, som på henne belupit, efter hwad i 11 Kap. Giftermåls-Balken skils; njute hon för framtiden befrielse från all gäld, som under äktenskapet tillkommit, ända att hon och mannen, en för begge och begge för en, sig till gäldens betalning förskrifwit hafwa, eller hon för den gäld i borgen gått: har hon sjelf gälden gjort i handel eller annan rörelse, som hon med mannens bifall idkat, eller utgöres gälden af böter eller skadestånd för gering, hwarför hon swara bör: då ware hon ej från framtida ansvar för den gäld fri. Swad om enka nu är sagdt, gälle äfwen för hustru, som från mannen i äktenskapet blifwit lagligen skild, i afseende å egendom, hwilken kan henne tillfalla, sedan äktenskapsförlnad wunnen är.

§ 18. Har sterbhusdelegare sökt att få egendom undanfifta, men pröfwat, för större eller mindre del, dertill oberättigad wara; njute ända sådan befrielse från gäld, som i 16 eller 17 § sägs: gifwe dock sedan till borgenärerne ut den egendom, som ej undanfiftas borde.

§ 19. Warder den dödas egendom till konkurs afträdd, efter urarfwagörelse af någon bland arfwingarna eller efterlefswande makes affägelse af sin egendom eller gistorätt; det gälle till för-

mån för annan sterbhusdelegare, som ej deßför-
innan tid till egendomsafträde försutit.

§ 20. Arfwingar, som ej i laga tid sig ur-
arfwä gjort, och ej heller sökt att få den dödas
egendom undanskifta, sware, en för alla och alla
för en, för den dödas gäld, utan så är, att de
äro från all delaktighet i boet uteslutna, eller att
de ej wid bouppteckning tillstådes warit, och ej
heller, förut eller sedan, tagit besattning med boet
eller af arfwet förmån njutit: i dessa fall ware
sådan arfwinge från ansvarighet för gälden fri.

Har efterleswande make försunnat att sin
egendom afträda, och ej heller ansökning om deß
undanskiftande gjort; stånde han eller hon med
arfwingarna i lika ansvar.

§ 21. Försummas laga tid till bouppteck-
nings förrättande, och pröfwas den försummelse
ligga efterleswande make eller arfwinge till last,
eller döljer någon af dem egendom från bouppteck-
ningen uppsåtligen undan; sware för all boets gäld.

§ 22. Försummar förmyndare eller god
man att omhändigs eller frånwarandes rätt till
befrielse från gäld i död mans bo bewaka; sware
sjelf för den gäld, som ej utgå kan af hwad den
omhändiga eller frånwarande i boet eger.

§ 23. Hafwa sterbhusdelegare, innan tid till
egendomsafträde efter 5 eller 7 § ute är,

med boets egendom betalt förfallen gäld efter
den döda, utan att borgen eller säkerhet ställd
blifwit, såsom i 2 § stadgas;

eller med lemnad säkerhet af lös pant gynnad någon borgenär, eller betalt fordran, som ej förfallen varit;

eller förstingrat eller till borgenärs skada förfålt eller annorledes användt egendom i boet;

då skola de sterbhusdelegare anses, som hade tiden till egendomsafträde för dem utgått, när de så förforo.

§ 24. Nu ligger sterbhusdelegare till last något sådant försvarande, som i 23 § sägs: pröfwas det hafwa tillkommit af obetänksamhet eller bristande kännedom om boets ställning, och ej för egen winning eller för att gynna någon borgenär på annans bekostnad; då må till skadestånd dömas, utan den påföljd, som i sagda § stadgad är.

§ 25. Ej skall såsom förstingring anses, att qwarlätenskap till den dödas tarfliga begrafning, till efterlefswande makes, barns eller annat husfolks nödiga underhåll, eller till boets upp-teckning eller egendomens wård använd blifwit.

§ 26. Skiftar man den dödas qwarlätenskap förr, än all weterlig gäld gulden är; ware för sterbhusdelegare lag, som i 23 § sägs.

§ 27. Finnes, wid utredning af det afträdda boet, öfwerfott sedan bewakad gäld betald är; det höre arfwinge, make eller testamentstagare till.

§ 28. Sterbhusdelegare, som afträdd egendom tillträdt efter hwad i 6 och 10 §§ sägs, ware ej pligtig att för den egendom göra reda för an-

dra sterbhusdelegare än dem som woro omyn-
diga den tid, då egendomen tillträdde, eller af
laga försfall hindrade att före nämnda tid sin
rätt bewaka: testamentstagare, som fått sig til-
lagd wiß egendom eller wißt belopp i penningar,
så och efterleswande make, som till undansfistande
af egendom berättigad är, hafwe dock emot den,
som tillträdde, samma rätt, som de emot sterb-
huset egt, om boet ej afträdt blifwit. Yppas ef-
ter sådant egendomsstillträde, någon förut okänd
tillgång; deri njute alla sterbhusdelegare laga rätt.

§ 29. Fråga huruwida efterleswande make
eller arfwinge må tillgodonjuta sådan befrielse
från gäld, hwarom i 16 och 17 §§ förmåles,
warde pröfwad, då påstående om gäldens betal-
ning emot dem wädes.

§ 30. Utan hinder af urarfwagörelse, må, der
någon sterbhusdelegare det äskar, årsstämming, så-
som särskildt är stadgad, å boets borgenärer utfärdas.

Denna Förordning skall icke blifwa gällande
i de mål, som göras anhängiga före utgången
af December månad nästkommande år.

Det alla, som wederbör, hafwe sig hörsam-
ligen att esterrätta. Till yttermera wißo hafwe
wi detta med egen hand underskrifwit och med
wårt Kongl. Sigill bekräfta låtit. Stockholms
Slott den 18 September 1862.

C A R L.

(L. S.)

Luis De Geer.

På Carl Nordins förlag

har utkommit följande:

Samtal öfver Bibliiska Historien. En Praktiskt Handbok för Skollärare, Barnaundervisning i hemmet och enskild uppbyggelse af J. Nissen, i lifstiden Skollärare i Glückstadt. Efter originalets nionde upplaga öfversatt af C. Fr. Pettersson, Förf. af Bibl. Historia för Folkskolor m. m. Förra Delen: Gamla Testamentet. 1:a häftet. Verket utkommer komplett i fyra häften.

Barnalärobok i Bibliiska historien. Till samtida läsning med Bibel och Psalmbok utarbetad af Oskar Bohm. Tryckt med både svenska och latinska stilar, för öfning i reuläsning, samt försedd med tvenne kartor, inbunden 50 öre.
— dito — dito — förra Kursen inbunden 25 öre.

Beskrifning öfver prowinsen Dalarne

I: 1. Rättviks socken 90 öre.

I: 2, 3. Leksands och Ahls socknar 1: 25.

I: 4, 5. Dre och Bjursås socknar 90 öre.

Nyaste Handbok att begagna som Hjelpreda i daglig handel. Innehållande:

- 1) Lagbud med formulärer till vägledning wid upprättandet af kontrakter, skuldsedlar, afskedsbetyg, qwittenser m. m.;
- 2) Underrättelser om de nya mått-, mål-, wigt- och myntsorterna;

3) Fullständiga, för nya myntet beräknade, tabeller för stycketals-räkning, hvarigenom priset på olika warupartier med lätthet utrönes, samt

4) **Intresse-uträkning** å kapitaler från 10 öre till och med 1,000 rdr riksmünt ifrån $\frac{1}{8}$ -dels till och med 6 procent, inbunden 75 öre.

Fyra Utsigter af Falun, efter tafslor af Blombergsson, lithograferade af Em. Bærentzen et C:o i Köpenhamn. Med text 3: 75.

Jernet, dess Historia, Frambringande och Bearbetande. En Handbok för alla wid jernhandteringen intresserade personer. Efter "Das Eisen af W. Baer" wäsendtligt omarbetad af N. Åferman. Med 60 figurer intryckta i texten. 3: 75.

Intresse-Uträkning utgifwen af Carl Harling. 1: 50.

Dumbärlig Hjelpreda att begagna wid handel, uppbörd och leveranser, innehållande jemförelse-tabeller emellan gamla och nya mått och wigt, med noggranhet uppgjorda af Joh. Kardell. 25 öre.

Pris: 25 öre.